

P.RAYA.

ரூபாய்

RAYA
87 RUE DE COLOMBES
92600 ASNIERES SUR
SEINE / FRANCE

அட்டையில்..
 பலஸ்தினியாகதிமுகாம்.
 ஓசை
 கணனி
 அச்சுப்பதிப்பு .சுலக்ஷ்ணி.
 வடிவமைப்பு புவன்.

தாய்த்திருநாட்டில் மறுபிறப்பெடுப்பேன்.

நான் வாழ்வேன்
 உயிர்த்துடிப்புன் இருப்பேன்.
 அசையும் ஒரு சிறுகாற்றில்
 ஒரு பூவில், ஒரு பச்சைப்புல் இதழில்
 ஒடும் நீரின் ஒரு சிறுதாரையில்
 இடையன் ஒருவளின் புல்லாங்குழலில்
 தூரிய ஒளியில், மௌனத்தில்,
 அசையும் இறக்கைத் துடிப்பில்
 நான் வாழ்வேன்

உயிர்த்துடிப்புன் இருப்பேன்
 என் மூதாதையரின் தாய்த்திருநாட்டில்
 இறுதி நாள்வரை
 மறு பிறப்பெடுப்பேன்

வெற்றியுடனும்
 சுதந்திர மனிதனின் வைகறையுடனும்
 எனக்கோர் சந்திப்பு நிகழ் இருப்பதால்
 இறுதி நாள்வரை மறுபிறப்பெடுப்பேன்.

(சமூத்தின் இருப்புக்காய்
 மரணத்துப் போனவர்களின் நினைவாக
 பலஸ்தினக் கவிதையிலிருந்து....)

காலா

காலா ஸ்டிதம்

1991

ஜப்பாசி - மார்கழி

ரூபா 2

ரூபி 4

இதம் 8

ஆசிரியர் குறு

தொடர்புகளுக்கு:

'OSAI',
C/O S.THIRUCHELVAM,
20, RUE DE LA FOLIE MERICOURT,
75011 PARIS,
FRANCE.

விமோசனம்

எங்களை இடறிய
அயலார் கால்கள்
எட்டி உதைத்தன
ஏறி மிதித்தன.
குட்டிக்குட்டிப்
பழகின கைகள்
குட்டக்குட்டக்
குனிந்து சிடந்தோம்.
குனியக்குனியக்
குட்டல் தொடர்ந்தது
குட்டலை நிறுத்தக்
குட்டப் பயிஞ்வோம்.
கற்ற வித்தை
கைவிடல் தீரு
நெஞ்ஞாட் பழக்கம்
போவதும் அரிது
நம்மை நாமே
குட்டிக்குனித்தும்
குனிந்து பணிந்து
குட்டு வாங்கியும்
வலது காலால்
இட-தை உதைத்தும்
இடது காலால்
வலதை இடறியும்
எம்மை நாமே
ஏறி மிதித்தும்
அயலார் எம்மை
மிதித்தலை ஒழித்தோம்.

-சிவா-

ஜேர்மனியில் தோல்த்த வையர்கள் எனப்படும் கிடலரின் நாஜிப்பரம்பரை வாரிசகளில் ஒருவன், பஸ்வண்டியில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்த வெளி நாட்டுப் பிரசை ஒருவாளின் மேல் கால்களை ஏற்றித வண்ணம் இருக்கின்றான். படம் : நன்றி. Libration.

* ஜேர்மனி நாட்டில், இந்த ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து 700 தாக்குதற் சம்பவங்கள் வெளிநாட்டவர்க்கெதிராக நாஜிஸ்டுக்களால் நிகழ்த்தப்பட்டிருப்பதாகவும், அதில் 400 சம்பவங்கள் கடந்த இருவாரங்களில் மட்டும் நிகழ்ந்திருப்பதாகவும் அறியமுடிகின்றது.

* ஐரோப்பாவில் வெளிநாட்டவர்க்கெதிரான வண்மம் குறைந்த நாடெனக் கருதப்படும் டென்மார்க் டென்மார்க் மக்களுக்கே' என்ற கோடி வலுத்து வருவதுடன் இதற்கு ஆதரவாக டென்மார்க் மக்களும் குறிப்பாக இளைஞர் கோஷ்டிகளும் அணித்திரண்டு வருகின்றன.

* ஐரோப்பாவில் அதிகரித்துவரும் வெளிநாட்டவர்க்கெதிரான கூக்குரல் களையும் அடாவடித்தனங்களையும் எதிர்த்து, அந்நாடுகளின் ஒரு சிலமுறைக்கு அமைப்புக்களும், மனிதாபிமானிகளும் கடுமையாகவே போராடி வருகின்ற போதிலும், அந்நாடுகள் எதிர்நோக்கும் வேலையில்லாப்பிரச்சினை பொருளாதார நெருக்கடிகளின் முன் இவர்களது போராட்டங்கள் வெற்றி பெறுமா?

ஒசை

உங்களுடன்

விமர்சனங்கள் அனுப்பிவைத்த அளவிற்கு இலக்கிய உள்ளங்களுக்கும் நன்றிகள்

விமர்சனங்கள் பல பலவகையானவையும் கூட, எப்படியோ, எமக்குக்கிட்டிய அளவிற்கு விமர்சனங்களையும் 'ஓசை'யின் வளர்ச்சியிற் கரிசனை கொண்ட வையென்றே நம்புகின்றோம்.

பல வாசகர்கள் 'ஓசை' அரசியல் எழுதுவதில்லை. அரசியலைப் புறக்கணிக்கிறது என்று அன்போடு கண்டித்துக்கொண்டார்கள். 'ஓசை'யில் அரசியலே இல்லை என்னும்போதுதான் அரசியல் என்றால் என்ன என்ற கேள்வியும் குழப்பமும் எமக்கு மேலிடுகிறது.

சரி, முடிந்தவரை கற்றுத்தெளிவுபட முயற்சிக்கிறோம்.

அநேக வாசகர்களிடம் 'ஓசை' வடிவமைப்புப் பற்றிய கருத்தோட்டம் ஆழமாயிருந்ததை அவதானிக்கமுடிந்தது. சஞ்சிகை வடிவமைப்புப் பற்றிய கவனிப்பு - விமர்சனம் இலக்கியப்ரப்பின் வளர்ச்சி நிலை என்றே கருதுகின்றோம்.

சென்ற இதழில், வாசகர்கள் கூட்டிய - எழுத்துக்கள் கருமையாகிப் போயிருந்தமை - அதிகமாகிப் போன கரிக்கோடுகள். வழுவழுப்பான தாழுக்கு அட்டைக் கறுப்பு நிறம் பொருந்தியிராமை- சில தலைப்புக்கள் பெரிதாகப்போயிருந்தமை - படங்கள் தெளிவின்மை இன்ன பிற குறைபாடுகளை நாமும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

வடிவமைப்புப் பற்றிய கறாரான கருத்து எமக்கும் உண்டு. இருந்தும் பொருளா தார நெருக்கடிக்கு ஈடுகொடுக்கமுடியாத இயலாமை - குறைந்த செலவில் நிறைவு காண முயற்சித்தோம். விளைவு இது!

வேறு சில நண்பர்கள், என்ன அழியல்? உள்ளடக்கம்தான் முக்கியம் என்கிறார்கள். எமக்கு இந்தக் கருத்துடன் முழுமையான உடன்பாடு காணமுடியவில்லை. படைப்புக்கள் எவ்வளவுதான் நல்ல கருத்துக்களைத் தாங்கியிருப்பினும், கலைத்தன்மையற்ற படைப்புக்கள் பயனற்றவை என்ற கருத்தோடு நாம் பூரணமாக உடன்படுகிறோம்.

தனித்தனி இலக்கியப் படைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றுமே அதன் உயர்தன்மைக்கு அழியிலின் முக்கியத்தை உணர்ந்து நிறுக்கும்போது. பல்வேறு படைப்புக்களைத் தாங்கிவரும் ஏடுகள், சஞ்சிகைகள் அழியிலில் அதீத கவனம் செலுத்தவேண்டியதுட்டாய்க்கடமை என்றே கருதுகின்றோம்.

ஒவ்வொரு இதழ்களினுடோடும் ஒவ்வொரு புதிய புதிய அனுபவங்களைக் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

கற்றுக்கொண்டவைகளோடும், கற்றுக்கொள்பவைகளோடும் உங்கள் கைகளில் 'ஓசை'.

இதனை மென்மேலும் விமர்சித்து நெறிப்படுத்தவேண்டியது உங்கள் பணி.

வேதனையான வேடிக்கை

வேலிக்குள்ளே வாழ்கிறோம்

· அ. குமரன்

நேரத்துக்கு நேரம் நம்மில் பலருக்கு பல்வேறு சிந்தனைகள் பரினமிக்கின்றன. ஒரு சிறுபொறியாக கணப்பொழுது மட்டும் காலுான்றிப் பின் மறைகின்றன. வாழ்வு பற்றி, நம் பழக்கவழக்கங்கள்பற்றி, நமது நம்பிக்கைகள் பற்றி, நாம் கொண்டுள்ள சமூகப் பரிமாணங்கள் பற்றி, மனிதம் பற்றி, மனிதசமூக விழுமியங்கள் பற்றி இப்படிப் பல்வேறு பற்றி வித்தியாசமான புதிய சிந்தனைகளாக இவை திடீரென உதிக்கின்றன. பெரும்பாலும் வகுக்கப்பட்ட பழைய தடங்களிலிருந்து வேறுபட்டு வித்தியாசமான கோணத்திலேயே வேறுஞ்சி நிற்கின்றன. ஆனால் இவற்றின் காலமென்னவோ கணப்பொழுது மட்டும்தான். நம்மில் பலர் இவற்றை வளர்த்தெடுக்காது விட்டு விடுகிறோம். பின்னால் நினைத்துப் பார்த்து வருந்தியழைத்தாலும் வாராது விட்டுவிடுகின்றன. ஒருவேளை இவற்றை நிமிர்த்தி நேராக்கிச்செப்ப எடிட்டிருந்தால் நமது வாழ்வு பழக்க வழக்கம் நம்பிக்கை விழுமியங்கள் எல்லாமே பழக்கப்பட்ட பழைய விருந்து வேறுபட்ட புதிய பாதையில் போயிருக்கக்கூடுமோ? இந்தக் கேள்வியால் எழுந்ததுதான் இக்கட்டுரைத் தொடர். இத்தகைய சிந்தனைகளோடு நமது இப்போதைய எண்ணம், வாழ்க்கை, போக்கு என்பனவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபோது கிடைத்ததுதான் இந்தக் கட்டுரைத் தலைப்பு.

நின்றுபோன “தளிர்” சஞ்சிகையில் இந்த வேதனையான வேடிக்கைத் தொடரை ஆரம்பித்தபோது நான் எழுதிய முன்னுரை இது. இதை ஆரம்பித்தபோது இது வாசகர்களிடம் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தப்போ கிறதோ என்ற சந்தேகமும் எந்தளவு ஜீரணமாகுமோவென்ற கேள்வியும் என்னுள் பலமாக எழுந்து நின்றன. ஆனால் இது குறித்து வந்த வாசகர் கடிதங்கள் இவற்றைப் போக்கி நான் உரத்துச் சிந்தித்தது சரியே என என்னை முடிவுக்கட்டவெத்தன. தளிர் நின்று போன பிறகு இத்தொடரை தமது சஞ்சிகையில் தொடரும்படி வந்த வேண்டுகோள்கள் இந்த முடிவை ஊர்ஜிதம் செய்தன. ஆக மொத்தம் என்னுள் சதா ஊற்றெடுத்து ஊரிக்கிடந்த இந்தப் பொறிகளை உரத்துச் சிந்திக்காது இத்தனை காலமும்(ஏற்ததாழ ஒரு வருடம்) ஊமையாகிப்போன என்பேனா இப்போது பேசப் புறப்பட்டிருக்கிறது. சரியாகச் சொன்னால் வேதனையான வேடிக்கைக்கு ஊமைநிலையிலிருந்து இப்போது “ஓசை” வந்திருக்கிறது. பதில் ஓசைகளையும் மனமுவந்து எதிர் பார்த்து என்எழுத்து நடைபோடத் தொடங்குகிறது.

இப்போதைக்கு நமது வாழ்வு பற்றி முதலில் எழுதுகிறேன். ஒரு குறித்த வட்டதுக்குள், நிலப்பறப்புக்குள் இது வரை அடைந்து கிடந்த நிலை நம்மில்

பெரும்பாலானவர்களுக்கு இப்போது மாறிவிட்டது. நமது திசைகள் விரிந்து விட்டன. பூமிப்பற்றின் பலகோணங்களிலும் நாம் குடியமர்ந்துவிட்டோம். வாழ்வு புதிய நிலைக்கு வந்துவிட்டது. அதை என்ற அந்தஸ்திலிருந்து அந்த நாட்டின் குடியகன் என்ற நிலைக்கு உயர்ந்துவிட்டோம்.

எல்லாம் சரி ஆனால் எமது என்ன மும் போக்கும் மாறியிருக்கிறதா? வாழிடத்தின் புதிய காற்றும் சிந்தனைகளும் நம்மை ஆக்கிரமித்தனவா? இன்னமும் இந்த "வேலிக்குள் வாழ கின்ற" மனோபாவம் மாறவில்லையோ? வந்த நாட்டிலேயும் கூட நமது வறட்டு மனோபாவம்கள்லவா தலையெடுத்துள்ளன.

கொஞ்சம் நினைத்துப் பாருங்கள். நாமெல்லோருமே இங்கு தொழிலாளிகள். முதலாளித்துவத்தின் கரண்டவின் கொடுமையை பரிபூரணமாக அனுபவிக்கின்ற உடலுழைப்பை மட்டுமல்ல ஒவ்வொரு துளி ரத்தத்தையும் அந்தப் பெயர் கூடப் பழக்கமில்லாத முதலாளிக்காக இழந்துபோய் அடித்துப் போட்ட நடைப்பினங்களாக வேலைவிட்டு வருபவர்கள். இந்த அவதியிலும்கூட நம்மிடையே ஒற்றுமை இருக்கிறதா? இங்கேயும் கூட சாதியத்திலிருந்து நாம் வெளிவந்துவிட்டோமா? இன்னமும் ஊர்நினைப்பில் அவன் இனான் அவர்கள் பகுதி அது நாம் வேறு ஆக்கள் என்ற திமிரதானே மிச்சமிருக்கிறது.

நாடுவிட்டு நாடு வந்ததும் நம்மனை வரையும் இந்த நாட்டவன் ஒன்றாகக் கணித்தும் பார்த்தும் கூட நமக்கு மட்டும் ஏன் இந்த நினைப்பு வரவில்லை? ஊரில்தான் சரி ஒரு நில மானிய சமூகத்தின் எச்சங்களில் முதலாளித்துவம் கால்கொள்ளாத கிராமங்களில் இருந்தோம். சாதியத்தின் பிடியிலிருந்து விடுபடமுடியவில்லை என்று சமாதானமாவது சொல்லவாம். இங்கே எப்படி? பச்சைமுதலாளித்துவம் கோலோச்சும் இந்தாடுகளில் அதன் அம்சமான சீர்திருத்தம் கொஞ்சமா

வது நம்மில் குடியேற வேண்டாமா? இங்கிருக்கின்ற வேண்டாததுகள் எத்தனையோவை விலை கொடுத்து வாங்கி வைத்திருக்கிறோமே. சும்மாகிடைக்கின்ற இந்த சுகமான சிந்தனை மட்டும் ஏன் விட்டுப் போயிற்று? நான் வெளிநாடு வந்து நம்மவர்களுடன் பழகிய சிலநாட்களில் என்னைப் பெரிதும் வேதனைப்படுத்திய விடயம் இங்கேயும் சாதி பார்க்கிறார்கள் என்பதுதான். ஊரிலேயே வெட்கப்பட்ட வேதனைப்பட்ட ஆத்திரியப்பட்ட ஒரு விடயத்தை ஆறாயிரம் மைல்கள் கடந்தும் அலுவங்காமல் நலுங்காமல் கொண்டு வந்து சேர்த்துவிட்ட நம்மவர்களின் கொடிக்டிடிப் பறக்கும் சாதனையை நினைத்து நான் எனக்குள்ளேயே குமைந்து கொள்வதுண்டு. "யாதும் சூரே யாவரும் கேள்வர்" இந்நாட்டவரும் நமது நண்பரே இங்கேயும் நிறவெறி இருக்கிறது. எங்களது சாதி வெறிக்கு அது சமானாகப் போயிற்று. பிறகென்ன என்று எனக்கு சமாதானம் சொல்லாதீர்கள். புறநானுளுறின் அந்த முதல் வரிக்கு அடுத்தவரி "தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா." இதை யாரும் சொல்வதில்லை. நன்மையும் தீமையும் பிறரால் வருவதல்ல நாமே ஏற்படுத்திக் கொள்வது. ஆகவே இவனிடத் தில் இருக்கும் தீமையைப் பொறுக்கி நமது தீமைக்கு ஒப்பாக்கி நம்மைநாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதை விட்டுவிடுகள். இவனது தீமை இவனோடு நமது நன்மையை நாம் ஆக்குவோம். வேலிக்குள்ளிலிருந்து கண்டாயம் வைத்து வீண்களைத் தேசாமல் வெளியே வாருங்கள். ஊர்வம்பு தேசாமல் உலகக்கதை பேசுகள். நான் அப்படியெல்லாம் பார்ப்பதில்லை நடப்பதில்லை என்றால் மட்டும் போதாது. நாமெல்லாம் அப்படி என்ற நிலை வரவேண்டும். அனுப்பப்போகிறான் என்றால் மட்டும் அய்யோ நாமெல்லாரும் தமிழ்மக்கள் என் வெண்டாம். இருக்கப் போகிறோம் என்றாலும் இங்கெல்லாரும் ஒன்று என்ற இதயம் வேண்டும்.

(இன்னும் சிந்திக்கிறேன்)

இரண்டு திரைப்படங்கள்.

- கி. பி. அரவிந்தன்

THE DOORS

எப்ரல் மாதத்தின் பிற்பகுதி. குளிர் முடிந்திருக்கவில்லை.

பாரிஸ்நகர மெத்ரோவுக்குள் ஏறி இறங்கும் அவசரப்பொழுதொன்றில் அச்சுவரொட்டி என்னை சர்த்தது. பார்ப்பவனுக்கு முதுகை காட்டியபடி ஒளிவெளிக்குள் செல்லமுயலும் அந்த மெலிந்த உருவத்தின் நளினம் தன் முகத்தைத் தேடு என்றது.

பி Film Oliver Stone இப்படம் ஒவி வர் ஸ்டோனினது என்னும் எழுத்துக்களை படித்ததும் நூலின் முனை கிடைத்து விட்டமலிழ்ச்சி. 1987 ன் மிகச்சிறந்த படம், சிறந்த இயக்கம் ஹட் பட்டதான் நான்கு பரிசில்களை பெற்ற "பிளாட்டூன்" (Platoon) படத் தின் இயக்குநர் ஒவிவர் ஸ்டோன். பிளாட்டூன் படம் வியடனாமில் அமெரிக்கா செய்தது என்ன என்பதனை வெளிச்சமிட்டு காட்டியது. "என்னைற்ற நிரப்பாதிகளை நாங்கள் சாகடித்தோம். அமெரிக்க படைவீரன் பெருமையற்றத்தக்க எதுவும் வியடனா மில் நடைபெறவில்லை." என்றும் ஒரு

கலைஞரின் ஆணமவிமர்சனமாய் இப்படம் அமைந்திருந்தது. ஒவிவர் ஸ்டோனும் அமெரிக்க படெவிரனாய் வியட்னாமில் பணிபுறிந்தவர். தன்னுடைய துப்பாக்கிக்கண்டுக்கு இரையான ஒரு வியட்னாமியன் இறப்பதற்கு முன் புன்முறையில் பூத்ததை இன்றைக்கும் மறக்கமுடியவில்லை எனக்கூறும் ஒவிவர் ஸ்டோனின் படம்தான் "THE DOORS".

ROCK AND ROLL இசை அமெரிக்காவில் உச்சம் பெற்றிருந்த, 60ம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில், அரங்குகளில் பிரபல்யம் பெற்ற இசைக்குழுக்களில் ஒன்றான "THE DOORS"ன் முதன்மைப்பாடகளும், கவிஞருமான JIM MORISON ன் வாழ்க்கை பற்றி இப்படம் விவரிக்கின்றது. ஆடைஅணிகல அலங்காரத்தின் புதிய விளைவுகளை (Style and Design) உலகுக்குக் கண்ண செய்யும் பாரிசின் "சாம் அறிமுகம் செய்யும் கொலிசே" நெடுந்தெருவில், நவீன திரையரங்கொண்டின் மெல்லிய இருளினுள், மெக்சிக்கோவின் குன்றுகளும் வெளிகளும், பாறைச் சிறைகளுமான செமுமஞ்சள் நிலஅமைப்பின் மீது சாய்வகமாக கமெரா பின் தொடர, அமெரிக்க கடற்படை அதிகாரியும் அவரது குடும்பமும் யணிக்கும் கார் விரைவின்றது. ஊர்மனை ஒன்றுக்குள் கார் நுழைய முயலுகையில் "இந்தியன்" ஒருவனை கார் மோதி தூக்கியெறிவதைக் காருக்குள் இருக்கும் சிறுவனான Jim Morison பார்த்து அதிர்ச்சியடையும் மனப்பதிவுடன் வாழ்க்கைச் சித்தரிப்புத் தொடங்குகின்றது. "நான் வியட்னாம் போர் முனையில் இருக்கையில் "Doors" இன் Light My Fire பாடலை முதல் தடவை கேட்டேன் கல்லாய் சமைந்து போனேன்." என்னும் இயக்குநர் ஒவிவர்ஸ்டோன் தனது காலத்தின் சிறந்த அமெரிக்க கவிஞர்களில் ஜிம் மொறிசன் என விதந்துரைக்கின்றார். இயக்குநரின் சமகாலத்தில் வாழ்ந்து, 27வது வயதில் பாரிசில் குளியல் தொட்டியினுள் மரித்துப்போகும் ஜிம் மொறிசனின் வாழ்க்கைக்கதையே சொல்ல சினிமா உத்திமுறை எத-

னையும் பயன்படுத்தாது, வால்லில் மரி - ஜிம் மொறிசனின் பாத்தி ரத்தை ஏறக்கொவத்து நடித்துக்காட்ட, காமிரா அதனை படம் பிடிக்கின்றது. FINANCIAL TIMES ன் சினிமா விமர்சன் NIGIL ANDREWS குறிப்பிடுவது போல் "மரித்துப் போனவன் பற்றிய மீளாய்வாய்" படம் அமைகின்றது. ஒரு விவரணப் படத்திற்கு மேல் செல்ல முடியாது என்ற நியதியை படக்கதையின் கரு கொண்டிருந்தபோதும் அதனை சினிமாவாக ஆக்கியிருப்பதென்பது குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும். ஒவிவர் ஸ்டோனின் கலைத்திறனுமாகும். மதுவும் அளவுக்கதிகமாய் போதைப் பொருள் உட்கொள்ளலும் கட்டற்ற பாலியலும் கொண்டதான வாழ்க்கையில் என்ன இருந்திருக்கமுடியும்? இதனை ஏன் படமாக்கவேண்டும். சினிமா விமர்சனங்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை முன்வைத்த போதிலும் - அறுபதாம் ஆண்டுகால அமெரிக்காவை பல்வேறு கோண்களில் பதிவு செய்யும் ஒவிவர் ஸ்டோனின் படங்களான "Platoon" - "Born on The Fourth Of July" என்பவற்றின் தொடர்ச்சியாக THE DOORS படமும் அமைகின்றது. அறுபதாம் ஆண்டுகால அமெரிக்கா சமூககொந்தளிப்பும். அமைதியின்மையும் கொண்டது என வரலாற்றாளர் J.M. ROBERTS குறிப்பிடுகின்றார். மாட்டன் லூதர் கிங் குடியுரிமை இயக்கமும், 1968ல் அவர் கூட்டுக் கொல்லப்பட்டதும், துணாதிபதி கெண்டியின்சீர்திருத்தச் செயற்பாடு கருப்பும் 1963ல் அவர்கூட்டுக்கெ கருப்புப்பார்களுக்கான பாடசாலை அனுமதியும், வாக்களிக்கும் உரிமை அழுவும், இவற்றாலான கறுப்பர் வெள்ளையார் இனமோதல்களும், வியட்னாம் போரும், அமெரிக்கப்படைகளின் மனிதநாகரிகத்திற்கு ஒவ்வாதகாட்டுமிராண்டித்தனமும் அமெரிக்கப்படையினரின் சடலங்கள் அமெரிக்காவுக்கு வந்து சேர்ந்ததுமான - இன் நோரான்னி நிகழ்வுகளால் அமெரிக்கா அல்லோகல்லோலப்பட்டது. மனச்சாட்சியுள்ள அமெரிக்கர்களை இளைஞர்களை இவை பாதித்தது.

குறிப்பாக வியட்னாம் போர் அமெரிக் கருக்கு கற்றுத்தந்த பாடப்களும் ஏற்படுத்திய விளைவுகளும் மிக அதிகம். ஹிப்பிகள் உருப்பெற்றதும், Rock கலாச்சாரமும் வியட்னாம் போரின் சீப்பிடித்த காயங்கள் இன்னும் அதன் வடுக்கள் அங்கு மறையவில்லை. வளைகுடாப் போரின் வெற்றிபற்றி விழாக்கள் பரந்த அளவில் கொண்டாடியதும், வெற்றித்துாண்கள் நிறுவப்பட்டதும் - வியட்னாம் காயங்களை மறைக்கத்தான் என அமெரிக்க பத்திரிகைகளே எழுதுகின்றன. ஆனால் ஒவியர் ஸ்டோன் இவற்றிற்கு எதிர்த்திசையிலேயே இயங்குகிறார். அவரது அடுத்த படம் கெண்டியின் கொலை பற்றியதாகும்.

1971 ல் ஜிம்மொரிசன் இறந்த செய்தி கேட்டபோது கெண்டியின் மரணம் ஏற்படுத்திய அதிர்ச்சியையே எனக்கு ஏற்படுத்தியது. அறுபதாம் ஆண்டு கால அமெரிக்க சமூக கதாநாயகர்களில் (Heros) JIM MORRISON முடிவில் தவரிக்கமுடியாதவன் - அவன் ஒரு அனையாளம் என்கின்றார் ஒவியர் ஸ்டோன் நன்மாணாக்களாய் கல்வி கற்று, கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றி திரைப்படக்கல் லூரியின் படிப்பைப் பாதியில் முறித்து பாடகளாய் உருப்பெற்ற JIM MORRISON வெறிப்பிடித்தவனாய் மாறிப்போகிறான். அமெரிக்க சமூகத் தின் ஒழுக்காற்று விதிகளையும், புதை திரங்களையும் பகிரங்கமாய் மிறுகின்றான். எலக்டிக் கிட்டாரின் நரம்புகளை நிலும் சந்தத்திலும் ட்ரம்ஸ் உரத்த ஒவிகளுக்கும் இடையிலும் பாடல் வரிகளில் கோயம் கொப்ப விக்க வெறியாட்டம் போடுகின்றான். மேடையும் தூழலும் வெறிகொள்கிறது. மனதூழாற்றுக்கள் பிற்குகின்றன. ஒவியர் ஸ்டோன் இவ்வேளையில் தான் அவன் மனமுடிச்சுக்களை அவிழ்க்கமுயல்வதுடன் தன் நோக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றார். Camera வினாங்கள் ஜிம்மொரிசனின் மனதூழாற்றுக்களைப் படம்பிடித்க முயலுகின்றார். ஆகாய வெளியும், நட்சத்திர மண்டலமும், பாழ்நிலப்பரப்

பும், கெண்டியும், மாட்டன்லூதர்கிங்கும், கறுப்புக் குழந்தைகளும், காரில் அடிப்படும் செவ்விந்தியனும், அமெரிக்க பழங்குடிமக்களும், மலைகளுக்கு கைகளும், பாஸை இடுக்குகளில் மனித உயிர்களும் இப்படியாக ஜிம் மொரிசனின் மனத்தை Camera வெளிப்படுத்த முயலுகின்றது, தேடுகின்றது. அவனது எல்லாப் பாடல்களிலும் காரில் அடிப்படித்தந்து போகும் செவ்விந்தியன் உயிர் பெறுகின்றான். திரைதனில் உலாவருகின்றான். அரங்க நிகழ்ச்சியில் ரசிகர்களை மதிழ் விக்க பாடகளாய்தான் மேடைக்கு வருகின்றான் ஜிம் மொரிசன். கலைந்த, தோல்வரை நீண்டதலை முடியுதலும், மைக்கினை இருக்க எாலும் பற்றி தொங்கும் பாவளையி லும் பாடத்தொடங்கும் அவன் பாடல்ஜூடே மது அருந்துகின்றான். பொலிசார் அவளைக் கைது செய்கின்றன. உளவு நிறுவனம் அவளை விசாரணை செய்கின்றது. சமூகத்தை அவமதிக்கிறான். அசிங்கப்படுத்துகிறான். அமைதியைக் கெடுக்கிறான் என குற்றஞ்சாட்டி அபராதம் விதிக் கப்படுகின்றது.

Rock AND ROLL இசையானது மகிழ்ச்சிப்படுத்த, பரவசப்படுத்த ஏற்படுத் தப்பட்டதல்ல. அமெரிக்க கறுப்பின இளைஞர்களாலும், கலைஞர்களாலும், தம் வெறுப்பை, கோபத்தை வெளிப்படுத்த உருவாக்கப்பட்டதாகும். 1950 களின் பற்பகுதியில் அமெரிக்க நாட்டுப் புறங்களில் பிரபல்யம் பெறத்தொடங்கிய இவ்விசை Race Music என அழைக்கப்பட்டது. "சுதந் தீர் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாய்" இவ்விசை உருப்பெற்றதென தெரிவிக்கப்படுகின்றது. வார்த்தைகளின் உரத்த உச்சரிப்பும், தாளாலயத்தின் களைவியும் இவ்வெயதினரை வேகமாய் கவர்ந்தது. அவர்களின் முரட்டுத்தனத் தீற்கும், மனோவேகத்திற்கும் ஈடுகொடுத்து வடிகாலானது. பின்னாட்களில் வெள்ளை நிறக்கலைஞர்கள் கையகப்படுத்திக் கொண்டனர். எல்லவில் பிற்ஸ்லி " KING OF ROCK AND ROLL என பெயரெடுத்தார்.

எழுபதுகளின் பின் சரிவும் தேக்கமும் கொண்டமைந்த இவ்விசைவடிவம், தற்போது மீண்டும் வீறுகொண்டெழுவதாய் விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். எப்படியாடியினும் சமக அமைதியின்மையின், அடையாளம் தான் இவ்விசை வடிவம். 60 ஆண்டுகளின் உண்மைகளை, தன் மனப்பதிவுகளை வெளிப்படுத்தும் ஒலிவர் ஸ்டோன், இவ்விசை வடிவத்தை அறுபதாம் ஆண்டுகளின் குறியிடாகவும், JIM MORRISON ஜை அதன் பிரதிநிதியாகவும் எமக்கு அறிமுகம் செய்கின்றார். திரையரங்கினுள் படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் குறிப்பாக பாடல் காட்சிகளின்போது நரம்புகள் புடைத்து வெடித்து விடுமோ என்ற அச்சமும், இதயத்துடிப்பின் வேகது திகிரிப்பும் எழுந்து சென்று விடலாமா என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது. ஒலிப்பதிவின் துல்லியமும், தாளலய கணமும், காமிராவின் சுருக்குப்பாள காட்சிப்பிம்பங்களும், புலனுணர்வு களை வலிப்புறச் செய்தன. வாலிப முருக்கினை கிளர்த்தும் இசையுடன் இயைவுகொள்ள உடலும் மனமும் மறுத்து போலும். இப்படத்தின் ஒலிப்பதிவு துல்லியமும் (SOUND TRACK SYSTEM) உயர் தொழினுட்பம் என்றே கருதுகின்றேன். JIM MORRISON ஒரு காட்சியின்போது மதுவினை போத்தலுடன் அண்ணாந்து குடிப்பான். போத்தின் நுனி அவன் பல்லில் உரகம். என் பல்லும் கூசியது. இது சிறு உதாரணம்.

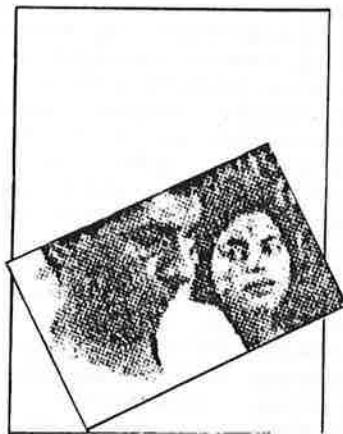
அமெரிக்கச்சூழல் தனக்கு ஏற்படுத்த யதல்ல என்ற முடிவுடனே JIM MORRISON பாரிசுக்கு வந்து சேருகின் றான். ROCK இசை நட்சத்திரம் என்ற தன் தோற்றத்தை மாற்றி, அதிலிருந்து மீள விரும்புகின்றான். தன் இயல்பான கலைமனத்திற்கு திரும்ப எண்ணுகின்றான். மியாமி கடற்கரை இசை நிகழ்ச்சியின்போது கைது செய்யப்பட்ட, நிதமன்றம் தண்டனை வழங்கிய வழக்கு விசாரணை பற்றியும், தன் வாழ்க்கை பற்றியும் எழுதத்திட்டம் இடுகிறான்.

பரிஸ் வரும்போது தாடியுடலும், சடைத்த தலைமுடியுடலும், முதிர்ந்த வயதினை போலவும், விரக்தியுற்றவன் போலவும் காணப்படுகின்றான். பரிஸ் நகர கலைச்சூழல் தன்னை புத்தமைக்கும் என நம்பிக்கை கொள்ளும் அவன் விடிகாலைப் பொழு தில் - குளியலறையில். குளியல் தொட்டி யினுள் இறந்து கிடக்கின்றான். தாடி மீசையெல்லாம் மழிக்கப்பட்டு, குட்டையாக தலைமயிரும் வெட்டப்பட்டு புதிய தோற்றத்துடன் காணப்படும் அவனை அவனது காதலி கண்டு விக்கிதது நிற்கின்றாள். பரிஸ் நகர கலை றையோன்றினுள் அமைந்துள்ள அவனது சமாதியுடன் படம் முடிகின்றது. அந்த இளம்பாடகனின் ஆவேசமும், பாதிவிப்பும், சிதைவற்று மனமும், புதிரான வாழ்வும், முடிச்சவிழா மரணமுமாய்...

Head Full Slaming The doors.

Oliver Stone

MISSISIPY MASALA

ஜேரோப்பிய தழவில் அதீ ஒருவன் சினிமா பார்ப்பது சாதாரணமாகப் படலாம். ஆனால் அப்படியல்ல. நசி வும் சீக்கலும் நிறைந்த இவ்வாழ்வுச் தழவில் திரைப்படம் கானல் நீர். இருந்தும் சில படங்களாவது பார்க்க முடிந்ததில் சந்தோஷம்தான். வாடும் உயிருக்கு நீர் வார்த்தை போல. பார்த்த சினிமாக்களில் M: வும் அடங்கும்.

"சலாம் பாம்பே" புகழ் மீராநாயின் படம். மிகப்பறந்த அளவில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருந்தது. 1972இல் உகண்டாவில் இந்துமினின் ஆட்சியின் போது ஆசிய நாட்டவரை வெளியேறும்படி அறிவிக்கப்படுகின்றது. இவ்வறிவிப்பின் வாணைவி ஒலிபரப்புடன் படம் தொடங்குகின்றது. உகண்டா விலேயே பிறந்து வளர்ந்ததாய்க் கூறும் இந்திய குடும்பம் ஒன்று (கணவன் மனைவி ஒரு பெண்குழந்தை) உகண்டாவைவிட்டு வெளியேறி அலைச்சல் களின் பின் அமெரிக்காவின மிசிசிப்பிப் பகுதியில் குடியேறுவதும் வளர்ந்த வயதுக்கு வந்த மகளின் கறுப்பு இனினொன்றுடனான காதல் உறவும், மிசிசிப்பி பகுதியின் தழவும், இந்தியர் களின் வாழ்வும், உகண்டா திருப்புசெல்லவேண்டும் என்ற குடும்பத்த வைவளின் பரிதவிப்பும் இப்படியாக படம் வளர்ந்து சென்று "சுபம்" மாக முடிகின்றது. சத்திய ஜித்ரேயினால்

அறிமுகமாக்கப்பட்டு, "ஆராதனா" படமுலம் ஹிந்திப் படசலக முன் னணி நட்சத்திரமாய் மின்னிய ஷர் மிளா தாகூர் குடும்பத் தலைவியாக நடித்துள்ளார். சர்வதேச களை அரங்குகளில் பிரபலம் பெற்ற ட.சுப்ரமணியம் இசைக்கோர்ப்பு செய்துள்ளார். தலைப்பை போலவே படமும் மசலாலா அமைவதானால் மீராநாயர் விவாதிக்க எடுக்கும் பிரச்சினை எது என்பது தெளிவின்றியே அமைகின்றது. தொடக்கத்தில் ஆசியன், ஆபிரிக்கன் என்ற வேறுபாட்டின் முரண்களை விவாதிக்க தொடங்குவது போல் இருந்தும், பின்னர் நிறங்களின் பிரச்சினைபோல் வளர்ந்தும், அமெரிக்காவில் இந்தியர்களின் பவுத்திரங்கள், பெருமைகளின் சீரழிவுகள் பற்றி கொஞ்சம் தொட்டும், இப்படி அப்படியாக படம் அமைந்துவிடுகின்றது. மிசிசிப்பிப்பகுதி இந்தியர்களும் ஆபிரிக்கர்களும் வாழும் பகுதி. ஆபிரிக்க இளைஞருடன் இந்திய பெண் மீனா (சரிதா சௌத்ரி) காதல் கொள்கின்றாள். ஷர்மிளா தாகூர் - மீனாவின் தாய் - மதுசாரக்கடை நடாத்துகின்றார். தந்தையார் உகண்டா திரும்பிச் செல்வது பற்றிய பரிதவிப்பில் கடிதங்கள் எழுதுகின்றார். மீனா ஆபிரிக்க இளைஞன் உறவுகள் இந்திய சமூகத் தால் கண்டிக்கப்படுகின்றது. அமெரிக்காவில் இந்தியரின் கண்ணோட்டம்-காதல் - ஆண்பெண் உறவு - மாறாமல் இருக்கின்றது. அக்குடும்பத்தை சமூக ஒதுக்கலுக்கு உள்ளாக்குறார்கள். மீனா டும் உகண்டா செல்ல தீர்மானிக்கின்றார்கள். கடைசி நிமிடத்தில் மீனா தன் காதலுடன் சேர்ந்து கொள்கின்றாள். உகண்டாவர் மறுத்து விடுகின்றாள். மீனாவின் தாய் ஷர்மிளா தாகூர் தன் பயணப்பேரை தனியே எடுத்து வைத்துவிடுகின்றார். சொத்துடைய வராள் குடும்பத் தலைவன் முட்டும் தனியாக உகண்டா செல்கின்றார்.

உகண்டா கறுப்பு குழந்தையொன் ரைக் கையிலேந்திக் கொஞ்சவதுடன் படம் முடிகின்றது. மீராநாயர் விவாதிக்க எடுத்த பிரச்சினை மிகமுக்கிய மானது. இந்தியர்களுக்கு மட்டுமேன் பிரச்சினையல்ல. மூன்றாம் உலக நாடுகள் அனைத்தும் ஜேரோப்பிய, அமெரிக்க கனவுகளினால் ஈர்க்கப் பட்டு குடிபெயர்கின்றார்கள். காரணம் கள் பல்வேறாய் அமையலாம். இதனை இன்றும் தெளிவுபட கலையைச்துடன் மீரா நாயர் படமாக்கி இருக்கமுடியும். தனது படம் சந்தைப் படுத்தல் பற்றி யோசித்துவிட்டார் போலும். காதலர்களின் காதல் உறவு - படுக்கையறைக்காட்சிகள் என்பனவற்றில் நேரத்தையும் சிந்தனையையும் அதிகம் செலவழித்துள்ளார். மேலை நாட்டுத் தயாரிப்பில் படுக்கைறைக் காட்சியை எடுக்கவேண்டும் என்ற தாழ்வுச்சிக்கலும் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம். படத்தில் இந்திய நோக்கு நிலையே மேலோங்கி இருந்தது. அது தவிர்க்கமுடியாததுதான். ஆனால் பிரச்சினையின் மையம், அதன்கணம் - அடிப்பட்டு போய்விடுகின்றது.

இந்தியர்களின் அமெரிக்க கனவு போல்தான் இலங்கையருக்கும். அதிலும் யாழ்ப்பாணத்தவர்க்கு வண்டன் கனவு நீண்டபாரமயரியும் கொண்டது. இலங்கைத்தந்திரம் பெற்றதே யாழ்ப்பாண கறுப்புத்துறைமார் பலருக்கு பிடித்திருக்கவில்லை. அதிலும் இலவசக்கல்லி, பாடசாலை, தேசியம் யும் போன்றதான் அரசியல் தோற்றங்கள் யாழ்ப்பாண உயர் குடியினரை தங்கள் "எச்மானர்களை" தேடிச் செலவு வைத்தது. ஆணாயகப்படுத்த வில் ஏற்பட இருந்த அதிகார மாற்றங்களும் உயர் குடியினரால் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாய் இருக்கவில்லை. அவர்கள் தொடக்கிவைத்த வண்டன் கனவுதான் வெளிநாட்டுக் கனவாய் பின்னாலில் விரிந்தது.

இந்திய சமூகத்திலும் இந்த அளவு கோல்தான். அவர்களுக்கும் எச்மானர்கள் வண்டனாய் இருந்தபோதும் அமெரிக்காவை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தான் என்பது புலனாகவில்லை. மீரா நாயர் அதுபற்றிப் பேசியிருக்கலாம்.

குறிப்பாக இந்தியப் பிராமணர்கள் தான் அதிகளாவில் அமெரிக்காவில் குடியேறினர். இந்த உயர் குடியினரின் பலுத்திரங்கள் பற்றித்தான் மீராநாயர் பேச முற்படுகின்றார். அது கவலையா அல்லது எள்ளலா என்பதனை புரிந்து கொள்வது கடினமாய் உள்ளது. படத் தொடக்கத்தில் மீராநாயர் தன்னை வேறுவகையாக அடையாளம் காட்ட முற்படுகிறார். ஆசிய நாட்டவர் வெளியேறவேண்டும் என்ற உத்தர வில் வெளியேறும் இந்தியர் பற்றிய காட்சிக் கித்தரிப்பில் முழுமையான இந்திய நோக்கு நிலையிலேயே காட்சியை அமைத்துள்ளார். இவர்கள் பயணம் செய்யும் பஸ்வண்டி தடையொன்றில் பரிசோதனைக்கு நிறுத்தப் படுகின்றது. மழை பெய்துகொண்டிருக்கின்றது. பஸ்வண்டியுள்ள ஏறும் படையினர் ஊர்மிளாவை மட்டுமே கீழே இருக்குகின்றனர். கணவரும் குழந்தையும் எவ்வித உணர்ச்சி பரப்பரப்பின்றியுள்ளனர். பெட்டியுடன் இருக்கப்படும் ஊர்மிளா தாகுரினை காமபார்வையால் ஒருவன் அஜுகுகின்றான். கழுத்தில் இருக்கும் தாலியை அறுத்தெறிகின்றான். இந்திய பார்வையாளரை கவரும் நோக்கில் அனுதாகத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் காட்சி அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இது உணர்வைத் தொடரில்லை. காட்சிக்கு அழுத்தத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. நாடகப் பாங்காகவே காட்சி அமைந்துவிடுகின்றது.

சமூத்தவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பல பிரச்சினைகளின் காயலை படம் வெளிப்படுத்துகின்றது. இதனால்தான் படத்தில் உயரது சிந்தனையை இலகுவில் பின்னொற்றிச் செல்லமுடிகிறது. அவரது தடுமாற்றங்களையும், குழப்பங்களையும் காணுமுடிகின்றது.

இந்தியர்களைப் போலவே இலங்கையிலும் தாங்கள் கறுப்பில்லை என தங்களுக்குள் எண்ணிக்கொள்கின்றார்களாவனை செய்கின்றார்கள். அதனால் கேவிக்கத்தாகும் மேலைய நாகரிக நடவடிக்கை அசைவுகளை கைக்

கொள்கின்றார்கள். ஆயிரிக்க கறுப்பினத்தை வரை இகழ்ச்சியாய், இழிவாய் நோக்குகின்றனர். சினாடவடிக்கின்றனர். தங்கள் குழந்தைகளை கறுப்பின குழந்தைகளுடன் சேர அனுமதிக்க மறுக்கின்றனர். அத்துடன் வெளிநாட்டவரின் கொள்ளல்தத்தக்கவற்றை கொள்ளாமல் அவர்களது அச்சுடுத் தனங்களை உள்வாங்கி கொள்கின்றனர். தங்கள் பெண்கள் வேறு ஆண்களுடன் பழகுவது இவர்களால் பொறுத்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. இப்படித்தான் மீனாவும். அவளது காதலனும் சந்தித்துக் கொள்வதனை காணப் பொறுக்காத அவளது சமூக இளைஞர்கள் காதலனை அடிக்க முற்படுகின்றனர். ஆனால் அவளிடம்

அடிவாங்கி வெள்ளையரை அவனுக்கெதிராய் ஏவுகின்றனர். மீனாவின் குடும்பத்திற்கு சமூகக் கட்டுப்பாடு விதிக்கின்றனர். இப்படிப்பல பிரச்சினைகளை தொட்டுச் செல்லப்பட்டபோதும் அதன் ஆழ அகலங்கள் அனுகப்படாமலே விட்டுச் செல்லப்படுகின்றன. திரைக்கதை அமைப்பின் குறைபாடோ என்ற எண்ணத்தை தோற்றுவிக்கின்றது.

படம் "DOCUMENTARY FILM"இன்சாய வையும் கொண்டுள்ளது. ஆனாலும் இந்தியர் எதிர்கொள்ளும் வேறு பிரச்சினைகள் பற்றி மிராநாயர் படமாக்கி யிருப்பது துணிச்சலான முயற்சிதான்.

பரிசில் நூல் வெளியீடு

எழுத்தாளர் எஸ். அகஸ்தியரின் 'கலை இலக்கியமும் வர்க்க நிலைப்பாடும்' எனும் நூல் கடந்த 22.09.91 அன்று 81, RUE DE LA PLAINE எனும் இடத்தில் அமைந்துள்ள மண்டபத்தில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

பரிசு - ரஜனி பதிப்பகத்தின் வெளியீடான இந்நூலை கவிஞர். வி.ரி. இளங்கோவன் வெளியிட்டு வைத்தார். நிகழவில் திரு. செபஸ்ரியன் நூலை விமர்சித்து உரையாற்ற, இறுதியில் நூலாசிரியர் பதிலுரை வழங்கினார்.

காலை நேரமாகையால் நிகழ்வுக்குக் குறிப்பிட்ட தொகையினாலே சமூகமளித்திருந்தனர். இவ்வெளியீட்டு நிகழவை பிரெஞ்சு-தமிழ் கலைஇலக்கியமன்றம் ஒழுங்கு செய்திருந்தது.

தொடர்புகளுக்கு..
'RAJANI' PUBLICATIONS
11, RUE RODIER
75009 PARIS.

நான்

நான் மீண்டும் கனவு காண்கிறேன்....

ஒரு நாள் -

யுத்தம் முடிவு பெறும்.

மக்கள் - தம்

உடைவாளை ஏராக

மாற்றுவார்கள்.

ஜனங்கள்

எப்பொழுதுமே போர் இருக்கக் கூடாதென
சிந்திப்பார்கள்.

நான் மீண்டும் கனவு காண்கிறேன்....

ஒரு நாள் -

சிங்கமும் செம்மரியாடும்

தமக்குள் நெருக்கமாக இருப்பது
விரிவடையும்.

நான் கனவு காண்கிறேன்....

ஒருநாள் -

எல்லா மனிதர்களும்
விழித் தெழுவார்கள் - முடிவில்
புரிந்து கொள்வார்கள்
சகோதரர் போல் வாழ்வதற்கு.

நான் மீண்டும் கனவு காண்கிறேன்....

ஒரு நாள் -

முழு உலகிலும்
ஒவ்வொரு கறுப்பு மனிதரும்
ஒவ்வொரு நிறமுள்ள மாந்தரும்
மதிப்பார்கள்...
ஒவ்வொருவர் தொலைப்பார்க்கிலும்
அவரவர் சுயபெறுமதியை.
முழு மனிதர்களும்
கோரவிப்பார்கள்
மனிதத்தை.

நான் மீண்டும் கனவு காண்கிறேன்.....

ஒருநாள் -

வெற்று வயிறுகள்
நிரமயி இருக்கும்.
'சகோதரத்துவம்' என்பது
ஒரு சொல்லாய் இருப்பதைவிட
உணர்வு பூர்வமாயிருக்கும்.

நான் மீண்டும் கனவு காண்கிறேன்....

ஒரு நாள் -

நீதி
நீரைப் போல
பிரவகிக்கும்.
நேர்மை
வறு கொண்ட நதியைப் போல
பெருக்கெடுக்கும்.

மக்களைல்லோரும்

கொடிலிட்டுக்க கீழே

அல்லது

அத்திமரத்திற்கு கீழே
அமர்வார்கள்.

எல்லோருமே

அச்சமின்றி

இருப்பார்கள்.

இவை

நனவாகும்...

ஒரு உண்ணத் நாளில்

விடி வெள்ளிகள்

ஒன்று கூடி

பாடலிசைக்கும்.

கனவு காண்கிறேன்

- MARTIN LUTHER KING,
La Seule Revolution, Casterman,
தமிழில்.. சத்யா

இருநூறு பிராங்குகள்

எம். கெளதுமன்

.....மணிவண்ணனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

.....சில கணங்கள் ஓரிடத்திலேயே நின்றுகொண்டிருந்தான். 'மூவிங் ஸ்ரெப்' அசைந்ததாக இல்லை. அந்த இயந்திரம் நீண்டநேரமாகவே மொனமாக இருந்தது. பயணிகள் படிகளால் ஏறி வெளி வந்து கொண்டிருந்தனர். அவனுக்கு வெட்கமாகவும் இருந்தது. வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் 'மூவிங்ஸ்ரெப்' படிகளினுடே ஏறினான். உயரமான படிகள், கடினமாகவே இருந்தது. வேலை அலுப்பும் ஒருபுறம் ஒருவாறு வெளியேறினான்.

.....பகல் போல் இரவு. பரிலின் ஜவ்வள அழகு இன்னும் அவனுக்கு அலுத்ததாக இல்லை. இரவு ஒரு மணியிலும் பரில் இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. 'இரவுகளில் திரியும் இந்த மனிதர்கள் யார் ? இவர்களும் வெளிநாட்டவர்கள் தான் ? இந்த வெள்ளையர்கள் இரவுகளில் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் ?'

.....ஒரு யுவதி, குறுக்கே வந்து மோதப் பார்த்தாள். 'பாதோம்' என்றான். அவனும் 'பாதோம்' என்றாள். அவ்வளவுதான். மறந்துவிட்டாள்.

.....இருபது வயதுக்கட இருக்காது. இந்தச் சாமத்தில் இப்படித்திரிகிறானே ! அவளது ஆடைகள் அரைகுறையாக இருந்தன. புழுக்கம் காரணமாக இருக்கலாம். ஒரு வேளை 'அவளவையாக இருக்குமோ ? எட்டிப்பார்த்தான். கண்ணுக்கெட்டவில்லை.

.....பிரதான தெருவைக் கடப்பதற்காக 'சிக்னல்லைற்'க்குக் காத்திருந்தான். நிமிட இடைவெளி தாண்டியும் 'சிக்னல்' விழவில்லை. இதுவும் பழுதோ ? வாகணங்கள் குறைய குறுக்காக நடக்கத் தயாரானான். பச்சை ஸைற் விழுந்தது. தெருவைக் கடந்து நடக்கத் தொடங்கினான். இன்னும் நாலு சந்திகள் கடந்தாற்தான் அவனது வீடு. வீடு என்று சொல்வதைவிட 'ரூம்' என்று சொல்வதே கூடப் பொருந்தும். பன்னிரண்டு சதுரமீற்றர் அறைக்குள் அவனது வாழ்வு. இப்போ காங்கேசனும் கூட.

சிறுகதை

.....காங்கேசன் - பதினாறு வயதுச் சிறுவன்.

அரும்பாத மிசெ. அடுக்கடுக்கான கனவுகள். - அக்காமார்களை எப்படியும் நல்ல இடத்தில் கட்டி வைக்கவேணும். அம்மாவைக் கடைசிக் காலத் தில் சந்தோசமாக வைத்திருக்கவேணும். தங்கச்சிமை நல்லாப் படிக்க வைக்கவேணும். ஆங் ! அப்பா விட்டிட்டுப்போன கடனுகளை முதல்ல அடைச்சுப் போடவேணும்.

பாஸ்போட்டில் பதினாறைப் பதி ணெட்டாக்கி, யாழ்ப்பானத்தில் இரண்டுமாதம் கொழும்பில் நாலு மாதம் என்று ஏஜென்சியிடன் இழுபட்டு ஒருவாறு வந்து சேர்ந்து கொண்டான். இவ்வளவில் சேர்ந்தது அவனது அதிர்ஷ்டம்தான்.

பரிலில் ஒன்றைவிட்ட அண்ணன் முறையான உதயன், அவரது மெத்துனன் அதைவிட நண்பர்கள் இரண்டு மொத்தம் நாலுபேருடன் காங்கேசனும் சேர்ந்துகொள்ளுவதற்கும் ஸ்ரூதியோ ஒன்று நிரம்பி வழிந்தது. சமையல் மனத்துடன் சப்பாத்து மணங்களும் சங்கமிக்கும்போது உச்சமாக இருக்கும்.

காங்கேசனுக்குச் சுகிக்கமுடிய வில்லை. ஒவ்வொரு விடயங்களும் புதுமையாக இருந்தன. அவன் எதிர்பார்த்தது போல் பரில் இருக்கவில்லை.

'அப்ப படங்களில் பாத்தது வேறுயோ ! இல்லை. உதயன்னை கிட்டடியில் அனுப்பிய படங்களிற் பார்த்த அதே ரி.வி.டெக், ஓடி யோசேற் அத்தனையும் இருக்கின்றன.

.....அண்ணை பாங்க ஒன்றில் வேலை செய்ததாக ஜாரிலிருந்தபோது கேள் விப்பட்டவன். 'தம்பி காசுக்களோடை பிளங்கிறது கவனம்' என்று பெரியம் மாவும் கடிதம் எழுதிப்போட்டு விட்டில் வந்து பெருமையடித்துக் கொண்டது நல்ல நினைவு. ஆனால் அண்ணை விதிய ஜந்து மணிக்கு எழும்பிப் போகிறாரே! அப்பிடிஎன்ன வேலை BANK ல் சரி அப்பிடியென்றாலும் நல்ல உடுப்புப் போடுறத்தில்லையா ! 'ரை' யைக் கூடக் காணேல்லை !

..... காலையில் போனால் ஒன்பது மணிக்குத் திரும்புறார். பின் மாலை ஐந்துமணிக்குப் போனால் இரவு பத்துமணிக்கு வாறார். கேட்கவும் ஒரு மாதிரியாக இருந்தது. நாட்கள் நகர உண்மை நிலையைப் புரிந்துகொண்டான்.

.....இந்த அண்ணை ஏன் இப்பிடிப் பொய்யை எழுதினவர் ! உண்மையை எழுதியிருக்கலாம்தானே ! கண்டறி யாத கெளரவம் !

.....யாரோ கதவு தட்டும் சத்தம் கேட்டது.

.....கதவுக் குமிழியினாடு பார்த்தார் கள். 'போஸ்ட்மன்'. ஆனால் கதவு திறக்க எல்லோருக்கும் பயமாக இருந்தது. பிரச்சினை 'பாசைத் தான். நல்ல காலத்திற்கு அண்ணையும் பிறகாலேயே வந்து சேர்ந்தார்.

.....'நிதில்தேட்' கடிதம். அவருக்குத் தான். BANKவிருந்து வந்திருந்தது.'ஓவாவற்' எல்லையைத் தாண்டிவிட்டது.

.....அந்த ரூாமில் அண்ணை மட்டும் தான் வேலை. மற்றைய நால்வரும் வந்து ஒன்று, ஒன்றை வருடங்கள் கழிந்தும் வேலை தேடும் நோக்கம் இல்லை. அசெட்டிக்காச் செய்தியை வேலை தேடிஎடுக்கும் வரைக்கும் உதவிப்பணமாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. மற்றும் இருவருக்கு அதுவும் முடிந்துவிட்டது.

.....தயன் அண்ணையும் இப்பநல்லாத் தண்ணி போடப் பழகிவிட்டார். மத்தியான வேலைகளில் சனி, ஞாயிறுகளில் ரூாம் அட்டகாசமாக இருக்கும். எடுத்ததுக்கெல்லாம் 'பாட்டி' தான்.

.....சமையற பாத்திரங்கள் தண்ணித் தொட்டிக்குள் முடிடிப்போய்க் கிடந்தன. நேற்றைய கொண்டாட்டத்தின் பின் ரூாமும் குப்பையாக இருந்தது. அண்ணையின் மெத்துனன் ஓடர் கொடுத்தான். "ரூாமைக் கிளின் பண்ணிப்போட்டுப் பாத்திரங்களைக் கழுவிச் சமை ! பின்னேரம் விசா எடுக்கப் பொலிஸூக்குப் போகவேணும்.

.....காங்கேசன் - பாவம். விட்டுவேலைகள் முழுவதும் இப்போ அவன் தலையிலேயே குவிந்து கொண்டன.

அவனும் பரிலில் ஓவ்வொரு அலுவல் களுக்கும் ஓவ்வொருவரில் தங்கியிருக்க வேண்டிய வனா கி விட்டான் . இவற்றை ஒருவாறு சித்துக்கொண்ட போதும் இன்னும் வேலை தேடிக் கொள்ளாதது அவனுக்குக் கவலையாகவே இருந்தது . அண்ணனும் அக்கறை காட்டுவதாக இல்லை.

....வீட்டு நிலையை நினைக்கும்போ தெல்லாம் அவனது இதயம் ஒருத்தவை நின்று மீண்டும் படபடவென அடித்துக்கொள்ளும் . கடன் தந்த பாலிசிங்கத்தார் ஓவ்வொரு முதலாம் தேதியும் வட்டிக்காசக்குப் போய் நிக்கப் போறார் . அம்மா என்ன பாடு படுவோ ? நான் வெளிநாடு வந்தபின் நாளவுது தாங்கள் நல்ல உடுப்புகள் போடலாம் என்ற கற்றங்களில் ஆசைகளை அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் அக்காக்கள்... இதற்குள் தங்கச்சி இயக்கத்துக்குப் போகப்போறன் என்று நின்றவள் . ஒரு வேளை போட்டானா ?...

....காங்கேசன் ஒன்றிரெண்டு பிரெஞ்சுச் சொற்களைத் தேடிப்பொறுக்கிக் கொண்டான் . "நாங்கள் இவ்வளவு நாளாகுது இன்னும் வேலை எடுக்கேல்லை . அதுக்குள்ள இவர் ஒருத்தர் இப்பவந்து நின்டு கொண்டு..."

....நங்களிப்புக்களைப் பொறுத்துக் கொண்டான் . ஓவ்வொரு காலையும் பரிஸ் நெல்ரோந்ற எல்லாம் ஏறி இறங்கினான் .

....அவனது அதிர்ஷ்டமோ என்னவோ வேலை கிடைத்துவிட்டது . வேலை கடினமானது தான் . பல்லைக்கடித்துக்கொண்டான் .

....துளிர்விட்ட கனவுகள் தளிர்விட்டதொடங்கின . ஆனால் 'ரூமி'லோ இருந்த நிம்மதியும் குளைந்தது . நாலு பேரும் வேலையில்லாமல் மட்டையடிக்கிறம் இவர் . அதுவும் இப்பவந்தவர் வேலை செய்வதா? இல்லை . விடப்படாது ! அண்ணனுக்கும் கூடக் கஷ்டமாகவே இருந்தது .

....ரூமில் புதிய புதிய சட்டங்கள் அமுலுக்கு வந்தன . சமையல்கள் ஒழுங்குமரைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது . ரூம் கிளின் பண்ணுதல் , கடைகளுக்குப் போதல் சகலதும் தான் .

.....காங்கேசனைப் பொறுத்தவரையில் ரூமில் சாப்பிட்டுக் கொள்ளத் தேவையில்லை . நெல்ரோந்றனிலேயே சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாம் . இருந்தும் ஒழுங்கு விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டான் .

.....நாளுக்கு நாள் ரூமில் 'பார்டி' கள் அதிகரித்தன . காங்கேசன் வதை யுற்றான் . இந்த உபல்லத்தெளின் போதுதான் ஓர் நாள் மணிவண்ணைச் சந்தித்துக் கொண்டான் .

.....மணிவண்ணன் - ஊரவன் . அண்ணன் உதயனுடன் ஒரே இடத்தில் வேலை செய்யபவனும் கூட . மனையூதலுக்காக காங்கேசன் தன் பாரத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இறக்கினான் . மணிவண்ணனுக்குத் தான் வந்தகாலங்களில் பட்ட கஷ்டங்கள் நினைவையில் மீண்டும் திரும்பினான் . உள்ளுணர்வுடேன்யே காங்கேசனின் பரிதாப நிலையைப் புரிந்துகொண்டான் .

.....'ரூம்' இவசதி நெருக்கடியைக் காரணம் காட்டி உதயனுடன் 'நெலாகக் கதைத்துபின் காங்கேயனைத் தனுடன் வைத்துக்கொண்டான் .

.....காங்கேசன் வாழ்வில் புதுவசந்தம் . புதியதென்றால் அவனைத் தழுவிக் கொள்வது போலச் சித்துக் கொண்டான் .

.....அந்த இரண்டு மாதங்கள் ! அதற்குள்தான் காங்கேயன் எவ்வளவு மாறிவிட்டான் ! மணிவண்ணன் தனக்கு நேரம் கிடைத்தபோதெல்லாம் 'பாலை' சொல்லிக் கொடுத்தான் . வங்கி அலுவல்கள் , பிறபி ரெஞ்சு நிர்வாக அலுவல்கள் - தனக்குத் தெரிந்தவற்றை காங்கேசனுக்கும் தெரியப்படுத்தினான் . நல்ல நல்ல புத்தகங்கள் எடுத்து வாசிக்கக் கொடுத்தான் .

.....காங்கேசன் பாலையைப் பொறுத்தவரையில் தனது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யுமாலிற்றுக் கற்றுக் கொண்டு விட்டான் . பொருளாதாரர்தியில் நிலையெடுக்க ஆரம்பித்தான் . மாதம் மாதம் விட்டுக்குப் பணம் அனுப்பி வைக்கத் தொடங்கினான் . அம்மாவிடமிருந்து வரும் பாசம் நிறைந்த கடிதங்கள் அவனைக் குளிர்வைத்தன . கடிதங்கள் வாசிக்கும் ஓவ்

வொரு தடவையும் அவனது கண்கள் நிரம்பி வழியும் பாசப்பினைப்படு அவனை உருக்கியது.

.....சிலவேளைகளில் கையிலிருக்கும் பணம் முழுவதையும் அனுப்பிவிட்டு செலவுக்குச் சிறிதளவு பணம்கூட இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறான். அந்த வேளையில் மணிவண்ணன் உதவிக் கொண்டான்.

.....நேற்றுவந்த அம்மாவின் கடிதத்திற் குப் பதில் போடவேணும். அக்கா வுக்கு மாப்பிள்ளை பார்த்து முற்றாகி விட்டது. பணம் அனுப்பவேணும். இதற்கும் மணிவண்ணிடம் கேட்பதா? வேறு வழியின்றி விழுயத்தைத் தெரிவித்தான். ஏற்கனவே மணிவண்ணன் தனது இரு கோதரிகளைக் 'கரை' சேர்த்தவன். நிலைமை புரியாதவன்ல்ல. தன்னிடமிருந்ததுபோக, நண்பர்களிடமும் வாங்கி தனது வங்கி மூலமாகவே அனுப்பிவைத்தான்.

.....காங்கேசன் பூரித்துப் போனான். மணிவண்ணன் மது அளவுக்கு மீறிய மதிப்பும் மரியாதையும் வளர்ந்தது.

.....அன்று, மணிக்கூட்டு எலாம் அடித்து எழும்பு முன்னரே காங்கேசன் எழும்பிக்கொண்டான்.

.....இன்னைக்கு முதலாம் திகதி, மாத ரிக்கற எடுக்கவேணும். வழைமைபோலவே இம்முறையும் கையில் பணம் இல்லை. நேற்றும் மணிவண்ணிடம் 50 பிராங்குகள் வாங்கியிருக்கிறேன். இனியும் எப்படி?

.....மணிவண்ணன் காக விடயங்களில் உதவிசெய்யபவனாகிறும் கறார் பேர் வழி. ஜந்து சதமும் கணக்கில் தப்பாது. கண்டகண்ட இடமெல்லாம் றாமில் காககளைச்சிதற விடுவதுண்டு. ஆளாலும் கவனம் கூட. அனாலும் காவல அவன் மேசையில் இருந்தாறு பிராங்குகள் வைத்துவிட்டுப் போனது நல்ல ஞாபகம். மாலை திரும்பி வந்த போது அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

.....'றாம்' வழைமைக்கு மாறாக அலங்கொலமாகக் கிடந்தது. ரேடியோ'ஸ்' பண்ணியியடியே இருந்தது. மேசையில் புத்தகங்கள் தாறுமாறாக இருந்தன. காங்கேசனின் 'பெட்சிற்' மடிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. காலை வைத்துவிட்டுப்போன காக அந்த இடத்தில் இருக்கவில்லை. எங்கும் தேடினான்

கிடைக்கவில்லை.

.....காங்கேசனோ, நண்பர்கள் என்று யாரையும் கூட்டிவருவது கிடையாது. தன்னுடைய நண்பர்களும் தான் இல்லாத வேளைகளில் வருவதில்லை.

.....அப்போ!

.....இதென்ன இது! காங்கேசனில் சந்தேகப்படுவதா?நோ...! என்ன நடந்திருக்கும்! இன்னைக்கு முதலாம் திகதி. காங்கேசனிடம் காசில்லை. எப்படி ரிக்கற எடுத்திருப்பான்? எதற்கும் வர்ட்டும் கேட்டுப் பார்க்கலாம்.

.....கட்டிலில் சரிந்துகொண்டு, 'றி மோட்ஜு அழுத்தினான். ஆறாலும் சனவில் நல்ல பாட்டுப் போய்க்கொண்டிருந்தது. 'றாம்' அலங்கோலமாக இருக்க அவனால் பாட்டை ரசிக்கமுடியவில்லை. எழும்பி மேசையை ஒதுக்கித் துப்பரவு செய்யத் தொடங்கினான். பாட்டு தன் பாட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

.....கதவு திறந்தது சத்தம் கேட்டது.

.....காங்கேசன்!

.....காங்கேசன் முகத்தில் மாற்றம். அவனது முகம் மாற மணிவண்ணன் முகமும் மாறிக்கொண்டது. காங்கேசனுக்கோ தான் பெரியதொரு குற்றம் செய்து விட்வன் போலவும் அதை எப்படித் தெரிவிப்பதென்றும் தடுமாறிக்கொண்டிருந்தான்.

.....சிலகணமெளனம். இருவர் இதயங்களும் வேகமாகின. இருவராலும் கதைக்கமுடியவில்லை. மணிவண்ணனே மொன்றத்தை உடைத்தான்.

.....'இன்னைக்கு முதலாம் திகதி. ரிக்கற எடுத்துப் போட்டாரே?"

.....'ஓம் அண்ணை எடுத்திட்டன்.'பதில் சொன்னபோது காங்கேசனுக்கு எச்சில் தடக்கியது விழுங்கிக்கொண்டான்.மணிவண்ணனுக்கு மூளை சிதறுவது போலிருந்தது. 'இவன் என்னைக் கேட்டிருந்தால் குடுத்திருக்கமாட்டேனா? ஏன் இப்படிச் செய்தவன்? சரி, அப்படியேண்டாலும் நான் கேக்கேக்கயாவது சொல்லி யிருக்கலாம்தானே! நோ... நோ நோ...' அவசரப்பட்டுக்கொண்டான் மணிவண்ணன்.

.....இரண்டு நாட்கள்!

.....அந்த இரண்டு நாட்களும் றாமில் மெளனப்படும் சுழன்றுடித்தது. மணி

வண்ணன் முகம் கொடுக்கவில்லை. எத்தனையோ தடவை அண்ணா அண்ணா என்று அவன் குழந்தோதும் டணிவண்ணன் கேட்ட கேள்விக்கு மட்டும் பதிலோடு நிறுத்திக் கொண்டான்.

.....'என்ன இருந்தாலும் இவன் செய்தது பிழை. தனர் பிழையை ஒத்துக் கொண்டு என்னட்ட மன்னிப்புக் கேட்கவேணும்' இதுதான் மணிவண்ணனின் பிடிவாதம்.

.....சிறிய நாய்க்குட்டி யொன்று மணிவண்ணனின் காலில் இடறுப்பட்டு 'வள்' என்றது. ஜம்பது வயது மதிக்கத்தக்கமாது ஒருத்தி நாய்க்குட்டியுடன் காலாற உலவிக்கொண்டிருந்தாள். அவளைப் பார்த்தபோது அவனுக்குப் பொறாமையாகஇருந்தது.

.....நாய்க்குட்டியை விலத்தவும் மீண்டும் காங்கேசனே மனதிற்குள் தொடர்ந்து கொண்டான். பாவம் - அவன் ஏதோ அவசரத்திலை செய்து போட்டு வெளியில் சொல்ல முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறான். பிஞ்சு மனம் எப்படி வேதனைப்படுகுது. நான் இவ்வளவு தண்டனை குடுத்திருக்கப்பட்டாது. இண்டைக்குப் போய் எப்பிடியும் நோர்மலாகப் பழகவேணும். நேற்று இரவு முழுக்க அவன் நித்தி ரையுமில்லாமல் விசும்பி விசும்பிக் கொண்டு.. ச்சி...நான் எவ்வளவு கொடுமைக்காரன் ! நினைத்தபோது மணிவண்ணனுக்கு கஷ்டமாகவே இருந்தது.

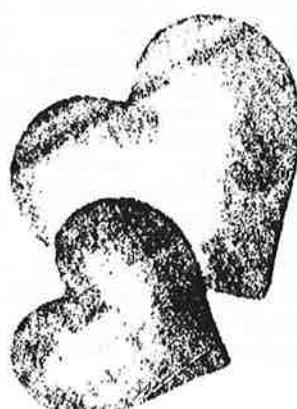
.....அவன் அவனது 'அப்பாட் மென்றை' அண்மித்தான். முதலுதவி வாகனம் ஒன்று கவிக்கொண்டு நின்றது. நீலவர்ணலைற் கழன்றுகொண்டிருந்தது. வாகனம் இவனது அப்பாட் மென்றக்கு சரிநேராக வேறு நிற்கிறது.

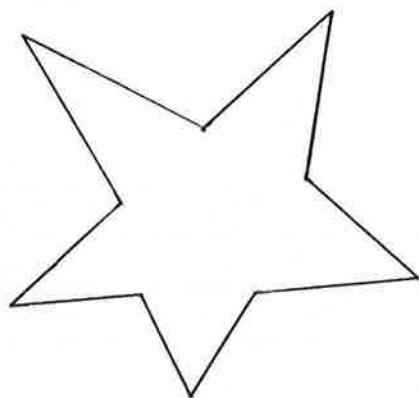
.....ஓ ! பஸ்கால் கீழவி. பொக்குவாயால் 'பொன்ஸா' சொல்லிச் 'சவா' கேட்கும்போது என்ன அழகாக இருக்கும். இந்தக் கீழவி...! வயக வந்தால் எல்லாரும் சாரிறதுதான்! இருந்தாலும்... அவனுக்கு அந்தரமாக இருந்தது. இந்த அப்பாட்மென்றற்கு மணிவண்ணன் குடிவந்த காலத்தில் வெளிநாட்டவன் என்றோ என்னவோ கீழவி முகம் கொடுப்பதில்லை. நாட்கள் செல்லச் செல்ல மணிவண்ணன்

செய்த சிறுசிறு உதவிகளுடன் இறுக்கமாகிவிட்டது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவையாவது கீழவியைக் காணாவிட்டால் மணிவண்ணனுக்கும் கஸ்டமாகவே இருக்கும். இன்று அந்தக் கீழவியும்...

.....அப்பாட்மென்றற்கு'னுள் நுழைந்தபோது அவனுக்குப் 'பக்' என்றது இதயம் நின்று விடும் போலிருந்தது. பஸ்கால் கீழவியிலுடைய லீடு கீழ்மாடியில் முதலாம் மாடியில் அதுவும் இவனது அறையில் உதவியாளர்கள் நின்றுகொண்டிருந்தனர். அவன் படிகளில் ஏறவில்லை. பாய்ந்து கொண்டான்.

.....காங்கேசனுக்கு முதலுதவி நடந்துகொண்டிருந்தது. வெறுமையான யவல்' நச்கப்போத்தலொன்று அவனது கால்களில் தடக்கியது. "அண்ணா என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்" மேசையில் ஒருக்கிதம் எழுத்தொடக்கியபடி இருந்து உடனடி முதலுதவி பயனளிக்கவில்லை. இருவர் அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு வெளியேறி னார்கள். விறைத்துப் போய் நின்ற மணிவண்ணன் எட்டிப் பார்த்தான். வாய் நுரை தள்ளிக்கொண்டிருந்தது. கண்கள் மேலே செருகிக் கொண்டிருந்தன. "அண்ணா என்னை மன்னிக்கமாட்டார்களா ?" என்பது போலிருந்தது அந்தப் பிஞ்சு இதயத்தின் பார்வை.

· கறுத்தான்

கனவுகள் இல்லாத மனிதன் ஏது ? என்னிடத்தும் கனவுகள் நிறையவே இருந்தன. நீர்க்குழியிகளைப் போல் சிலவும், கைதவரிய கண்ணாடிக்குவ ளையைப் போல் சிலவும், இன்னும் சில இணைந்தும் பிரிந்தும் உருமாறிச் செல்லும் முகில்களைப்போலவும், கருப்பெற்றும் உருக்கொள்ளாதது பலதுமாய், எஞ்சியவை சொற்பமாயும்....

'மூலதனம்' நூலை தமிழில் படித்து விடவேண்டும் என்பதும் எஞ்சிய கனவுதான். சமூகஅமைவில் அடிநி வையில் இருந்ததும், மக்கள் திரளி னுள் கலந்து கணந்ததும், பட்டறி வினை தந்திருந்தன. இருந்தும் செயல் முறையில் ஒழுங்கமைய தத்துவமும் தேவையானதால் புத்தகங்கள் துணையாயின. கற்றது கைமண்ணள வேயாயினும் மூலதனம் அதற்குள் உள்ளடங்காமல் போனது ஏக்கம் தான். நண்பர் தியாகு சிறை மீண்டு வருகையில், என்போன்ற அற்பர்களின் கனவுகளை நளவாக்கும் வகையில் மூலதனம் நூலின் தமிழாக்கத் தினை கொணர்ந்தார்.

'நக்சலைட்' என்றும் த. கம்யூனிஸ்ட் என்றும் கொலைக்குற்றம் சாட்டப் பட்டு தூக்குத்தண்டனை பெற்றவர் நண்பர் தியாகு. சிறைக்குள் தூக்குக்க

யிறு நிழலிட்டபோதும், அச்சம் தவிர்த்து தன் உள்ளாற்றலின் வல்லமை பெருக்கி, பணியாற்றியதனால் அரிய நூல்கள் இரண்டு தமிழுக்கு வரவுகளாயின. போராட்டத்தில் நேரடியாய் பங்கேற்ற வரும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச்செயலாளருமாய் இருந்த "சுந்தரரயாவின்" "வீரத்தெலுங்கானா, ஆயுதப்போராட்டமும் படிப்பினை கணும்" என்ற நூலினையும், கம்யூனிசத்தின் ஆசாநான மாக்சின் மூலதனத்தையும் தமிழாக்கம் செய்திருந்தார் தியாகு. சுந்தரரயாவின் நூல் வெளி வந்துவிட்டது. மார்க்சின் மூலதனத்தையும் தமிழாக்கம் செய்திருந்தார் தியாகு. சுந்தரரயாவின் நூல் வெளி வந்துவிட்டது. மார்க்சின் மூலதனம் நூலினை நியூ செஞ்சரிபுத்தக நிலையம் (N.C.B.H) வாங்கி சோவியத்தின் முன்னேற்ற பதிப்பகம் கண்டாக வெளியிட முடிவெடுத்தது. முதல் பாகத்திற் கான அச்சக்கோரப்பும், படித்திருத்த ஜூம், பக்கம் கட்டுதலும் என நூலாக்கத்திற்கான அனைத்து வேலைகளும் முடிந்திருந்தன. ஆனால் நூல் வெளிவந்தாய் தகவல் இல்லை. மூலதனம் முழுவதுமாய் இல்லையும் வருமான்பதும் சுந்தெகந்தான். சோவியத்தியனில் அரங்கேறிய நிகழ்வுகள்

நூல் படிக்கும் இக்களவுக்கூட சிதைத்துவிட்டது. நூல் படிக்கும் கனவு மட்டுமா? எழுபத்தெந்து ஆண் கொல் நினைக்களையே மறுதலிக்கும் நிகழ்வுகளைவா? "தொடர்க்கிய இடத்திலேயே முடிவடைந்திருக்கின்றது." என்ற திருப்தியிலும் உர்சாகத் திலுமல்லவா திளைத்திருக்கின்றது ஜேரோப்பா. மக்கள் தொடர்பு ஊடகங்களான தொலைக்காட்சியும் பத்திரி கையும் "கம்யூனிஸ்ம் வீற்றத்து" என்றல்லவா உரத்து ஒவிக்கின்றன. பிரித்தானிய முன்னாள் பிரதமர் மாக்ரெட் தச்சர் "1979ம் ஆண்டிலேயே சோன் னென் எனக்கு வாக்களியுங்கள். என்னை தெரிவு செய்யுங்கள் பத்து வருடத்துக்குள் பெர்லின் கவர் வீழும், உலகெங்கும் கம்யூனிஸ்ம் நொருக்கும்" என்ற தன் தொலைநோக்கு முன் மொழியி பற்றியல்லவா பெருமிதம் கொள்கின்றார். கிறில்தவ மதப்பிரச்சாரகர்களும், மதாடிப்படைவாதிகளும் போர்த்துக்கூடிலிருப்பதையும் கீழ் முன்று ஆடு மேய்க்கும் சிறுவர்களுக்கு மரியன்னை காட்சியளித்த 1917 ம் ஆண்டிலேயே வெளியிடப்படாத மூன்று தேவரகசியங்களுடன், "ரீசியாமனாம் திரும்பும்" எனக்கூறிய தேவவாக்கு பலித்துவிட்டதாய் அல்லவா பயைக்கியுடன் தெரிவிக்கின்றார். இப்படியாக "ஜேரோப்பாவை உலக்கிய பூதம்" கவப்பெட்டியில் வைக்கப்பட்டுப்படைகுழிக்குள் இறக்கப்பட்டு விட்டதாய் இவர்கள் ஆறுதலும் குதூகலமும் கொள்கின்றார். ஆனால் இலங்கை இந்தியா உள்ளிட்ட மூன்றாம் உலக நாடுகளில் அல்லது அணிசேரா நாடுகளில் இத்தனை ஆரவாரமும் அகமகிழ்வும் இருந்திருக்குமா? கம்யூனிஸ்டுகளை வெட்டையாடிய கடும் போக்குவடையை ஆட்சியாளர்கள் இங்கு இருந்தபோதும், மேற்கு நாடுகளின் காலனித்துவத்திற்கும், சுரண்டலுக்கும் உள்ளாசிய இந்நாடுகளின் தேசிய விடுதலைக்கும், சுதந்திரத்திற்கும், சமூக அரசியல் மறுமலர்ச்சிக்கும் மாக்சியமும் சோவியத் தீடியினும் ஆதர்சமாய் இருந்தன என்பது வரலாறு அல்லவா. "இடிப்பட்ட கவர் போல கலி விழுந்தான் கிருதயும் எழுக மாதோ."

எனத்தமிழில் எழுச்சிப்பா இசைத்தபாரதி போல் மூன்றாம் உலகநாடுகள் மாக்கியத்தினால் உயிரப்பும் உதவே கழும் கொண்டிருந்தனர்.ஆனால் இன்று இவையெல்லாம் "போய்யாய், பழங்குதையாய் கனவாய் மெல்ல போனதுவே. "எனபது போல் கம்யூனிசமும், மாக்சியமும் கனவுதானா? பழங்குதை தானா? சோவியத் தீடியின் என்பதே பொய்தானா? இவை பற்றி சிந்திக்காமல், மீன்பாரில்லை செய்யாமல் எதுவுமே நடவாதது போல் பாவனை செய்வதும், மீண்டும் மீண்டும் மாக்கிய மேற்கொள்களை வாய்ப்பாடுகளாய் உச்சரிப்பதும், உதிர்ப்பதும் மதக்கோட்பாளர்களுடன் மாக்கியர்களையும் இணைத்துவிடுவதுடன் மக்களை அறியாமைக்குள் ஆழ்த்தும் குற்றத்தையும் இழுத்தவராகின்றனர்.மக்களை கானகத்தில் காரிருளில் கைவிட்டவராகின்றனர். "அந்த ஒளி அணைந்துவிட்டது. மீண்டுமொருமுறை... தற்போதைய மயக்க நிலையில் இருந்து இடதுசாரிகள் எப்படி தங்களை காப்பாற்றப்போகின்றார்கள்." (TLS. MAY10) எனக்கேள்வி எழுப்பும் டேவிட் செல்போன் (DAVID SELBOURNE) மாக்கிய ஆய்வாளர் களும் அறிவு ஜீவிகளும் பலவினமாகி விட்டார்கள் என்றும் தற்போதைய நெருக்கடியான பிரச்சினைகளில். வளைகுடா யுத்தம்- புதிய உலகக்கோட்பாடு, சோவியத்தின் மாற்றம்- ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களையும், விவாதங்களையும் வெளியிட தவறி விட்டனர் எனவும் குற்றஞ்சாட்டுகின்றார். மறுக்கமுடியாத உண்ணமை தானே இது.. ஏனெனில் மாக்கியர்கள் எப்போது எதனை விமர்சிக்காமல் இருந்தனர். மார்க்கியம் ஒன்றே உலகம் உய்ய வழி என்று மார்க்கியர்கள் தானே மதக்கோட்பாளர்கள் போன்று மக்களை எதிர்கால நம்பிக்கைக்குள் ஆழ்த்தினார்கள். தேசிய இனங்களின் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்ட சமதர்ம பூங்காவாக பூததுக் குலங்கும் சோவியத் தீடியின் என மூன்றாம் உலக மக்களில் களவினை விதைத்தவர்கள் மாக்கியர்கள் தானே. மாக்கியம் யாவிலும் தத்துவமாய் இல்லாமல் அதை உச்சாடனம் செய்யும் மந்திரமாய், செப

மாய் மாற்றியதும் வேறு யாராய் இருக்கமுடியும். எப்படியாயினும் இன்றைய சோவியத் யூனியன் நமிக்கைச் சிதைவின் அடையாளம் தான். இடிப்பட்ட கவர் போல பொலு பொலு வென சோவியத் யூனியனை உதிர்ச் செய்த காற்று எது? கிழக்கு ஜூரோப் பிய நாடுகளில் வீச்த்தொடங்கிய அந்தக் காற்றின் திசை எது? நாம் அடையாளம் கண்டாகவேண்டும். மார்க்கிள்ட், மார்க்கிள்ஸ் லெவினில்ஸ், மாக்சிய லெஸிய மாலோயில்ஸ் எவ்ரும் எப்படிம் தங்களுக்கு முத்திரை குத்திக்கொண்டாலும் சோவியத் யூனியனின் தற்போதைய நிலைமை குறித்தும், உலகில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் குறித்தும் பதிலிருக்கும் தார்மிகப் பொறுப்பு அனைவரையும் சார்ந்ததே

சோவியத் யூனியன் சமூக ஏகாதிபத்தியம், சீனாவில் திருத்தல்வாதம் ஏற்கனவே கூறப்படாயிற்று என்பதெல்லாம் ஒரு சப்பைக் கட்டுத்தான். இன்றைய பிரச்சினை இனவெல்லாவற்றையும் விட வேறானது. விமர்சனம், விமர்சன சுதந்திரம் என்பவற்றை உயர்த்திப்பிடிக்கும் மார்க்கியர்கள், மார்க்கியத்தை விமர்சனப்படுத்தவும், தவறுகளைக் கண்ணவும், அதனை ஒத்துக்கொள்ளவும், மிள்பரிசீலனை செய்யவும், முடியாதவர்களையும், மறுப்பவர்களையும் இருக்கின்றனர் என்பதுதான் கவலை தருகின்றது. மார்க்கியத்தின் பெயரால் மக்களும் அவர்கள் உயிர்களும் பண்யம் வைக்கப்படுகின்றது என்பதையும் இலகுவில் மறந்து விடுகின்றனர். ஆயுதங்களால் மக்கள் சிதறுடிக்கப்பட்டதை விடவும், கருத்துக்களால் சிதறுடிக்கப்பட்டவர்களும், சிதைந்தவர்களும் அதிகம் என்பது கசப்பான உண்மையாகும். தான் படைத்த இயந்திரசாதனங்களுக்குள் மனிதன் தானே தீக்கிக்கொண்டது போல், கருத்தினங்களுக்குள்ளும் அடைப்பட்டுப்போன தால் விளைந்த அனர்த்தனங்களின் சாட்சியம் நான் இன்றைய உலகம். சோசலிச் நடைமுறையில் புதிய அனுகுமுறையும் மாக்சிய பொருளாதாரமும், மாக்சிய எதிர்காலம் பற்றிய மிள்பரிசீலனையிலும் ஈடுபட்டுள்ள

தாய், உலகின்பல விடுதலை அமைப்புகளும், போராட்ட இயக்கங்களும், குறிப்பாக வியட்நாம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் A.N.C யினரும் அறிவித்துள்ளனர். தமிழில் மட்டுமல்ல இந்திய மொழிகளிலும் கூட மாக்சியிம் பற்றிய கருத்துக்களை காவிய கட்சிகள், இயக்கங்கள், அரிசீஜிவிகள் அனைவரும் மாக்சியம் பற்றியும், மாக்சிய எதிர்காலம் பற்றியும், அதன் கடந்தகாலம் பற்றியும், தற்போதைய உலகநடப்புக்களுடன் இணைத்து விவாதிக்கவும், கருத்துப் பார்மாறவும் தெளிவறுத்தவும் வேண்டியது கட்டாயமாகும். மக்கள் விடுதலைத்தத்துவமான மாக்சியம், அதன் நடைமுறைப்படுத்துதலில் ஏற்பட்ட சிக்கவினால், தினிக்கப்படும் ஒன்றாகவும், தனிமனிதர்களின் ஆளுமைப்பட்டதாகவும், அதிகாரத்தின் ஏவலாளாயும் மாறிப்போன போது, மக்களின் கூட்டு நினைவுகளில் அது "ஆறாத்துயரை மென்ன 2 படிந்து போனது. மாக்சிய நடைமுறையாளர்கள் பலரும், குறிப்பாக புரட்சிக்கு பிந்திய சமுதாயங்களின் "மாக்சிய வாரிகக்ட்" மக்கள் ஏமாளிகள் (People are short minded) என்னப்பாட்டினையே. கொண்டிருந்தனர். ஆனால் வரலாறு மீண்டும் மீண்டும் நிருப்பது மக்களின் கூட்டு நினைவுகளின் வடுக்கள் மறந்து விடுவதில்லை என்பதையே. கூட்டாட்சி தத்துவத்தின் இலக்கணமாயும், சோசலிச் கட்டுமானத்தின் புதிய போக்கினமதாயும் விளங்கிய மார்சல் டிட்டோவின் கனவாகிய யூகோஸ்லாவியாவை இன்றைக்குப் பாருங்கள். "சோவியத் யூனியனும் யூகோஸ்லாவியாவின் தன்மைகளையே ஒத்து இருப்பதனால் உணர்வழுர்வமாய் நில்கள் கூறுவதை புரிய முடிகின்றது" என சோவியத்தின் அதிபரான சத்திபுரட்சியில் இருந்து மீண்ட கோர்பசேவ, serliu coritia பிரதிநிதிகளுக்கு கூறிய தான் கூற்று சோவியத் நிலைமை என்ன என்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. சோவியத் யூனியனில் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினையின் வேர் வெளினால் வகுத்துவரைக்கப்பட்டதும், ஸ்டாலினால் விரித்துரைக்கப்பட்ட

துமான தேசிய இனங்களின் சுயநிர் ணங்களிமை பற்றியதான வேலைத் திட்டத்தின் செயல்முறை தோல்லி யில் இருந்தே தொடங்குகின்றது. தேசிய இனங்களின் இனக்கமிகளையானது தேசத்தின் வளங்களை தேவைக்கேற்ப நுகர்ந்து கொள்வதில் இருந்த தடைகளினால் கூர்மை பெற்றது. தேசத்தின் வளங்கள் ஆற்றல்கள் மக்களின் நுகர்வுக்கு பசிரப்படாமல் சமூகத்தேவை புறக்கணிக்கப்பட்டு இராணுவத் தயாரிப்பிலும், அனுஆயுத உற்பத்தியிலும், வின்ஆதிக்க போட்டியிலும், உலகின் முதல் இருக்கைக்கான இருப்பை நிலை நிறுத்தும் பலப்பர்ட்சையிலும் பயன்படுத்தப்பட்டதால் சோசலிச பொருளாதார கட்டுமானம் ஆட்டம் கண்டது. (இவை அல்லாமல் சமூகத்தேவை கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டிருந்தால் சோசலிச பொருளாதாரம் வெற்றி பெற்றிருக்குமா? என்பது பொருளியல் நோக்கில் விவாதிக்கப்படவேண்டியது.) இவ்வடிப்படைகளுடன், வடுக்களான சமூக கூட்டு நினைவுகள் ஒருங்கிணைந்ததன் வெளிப்பாடுதான் இன்றைய சோவியத் துறையன். மாக்ஷியத்தின் சில கூறுகள் செய்முறை சாத்தியப்பாட்டில் எழுப்பியிருக்கும் கேள்விகளை மாக்கியம் முழுமைக்கும் பொருத்திப் பார்ப்பதென்பதும், நிராகரிப்பதென்பதும் ஏற்புடையத்தொன்றல்ல. மாக்சியம் என்பது மனிதவரலாற்றின் படிமுறை அறிவுவளர்க்கியில் இருந்தும், அனுபவத்திரட்டில் இருந்தும் பெறப்பட்டதொன்றாகும். மாக்சியத்தின் மூன்று தோற்றுவாய்கள் என ஜேர்மனிய தத்துவமானம், ஆங்கிலேய அரசியல் பொருளாதாரம், பிரெஞ் சோசலிசம் என மார்க்கியத்தைக்குவத்து வெளின் கூறுகின்றார். மாக்சியத்துக்குப் பின்னேணால் தான் உலகம் இரண்டு கண்ணேணாட்டங்களைப் பெற்றதல்ல. உலகை கடவுள் படைத்தான் என்னும் கண்ணேணாட்டம் ஏற்பட்ட போதே, உலகம் இயற்கையானது எனவும் மறுக்கப்பட்டது. இயற்கை பற்றியும், இயற்கையின் முடிச்சவிழா புதிர்கள் பற்றியும் எழுந்த கேள்விகளில் இருந்தே தத்து

வருானங்கள் தோற்றம் பெற்றன. மாக்சியத்தின் கூறான வரலாற்று பொருள்முதல் வாதம் விஞ்ஞான சிந்தனைக்கு கிடைத்த மாபெரும் வெற்றியாகும். மாக்சியம் பொய்யாகுமானால் உலகின் நூலாகங்களை அடைத் திருக்கும் பெரும்பான்மையான நூல்கள் நெருப்பிடம் தான் கொடுக்கப்படவேண்டும். மானிடவியல், சமூகவியல் போன்ற ஆய்வுத்துறைகள் மாக்சிய நெறிமுறையினாலேயே தமிழைசெழுமைப்படுத்திக் கொண்டன. "வினங்கினங்கள் மற்றும் தாவர இனங்கள் ஒன்றுடன்ஒன்று தொடர்பற்ற, தற்செயலால் கடவுளால் தோற்றுவிக் கப்பட்ட மாற்றம் இல்லாத இனங்கள்" என்று கருத்துக்கு முற்றுப்புள்ளிவைத்து இனங்களின் மாறும் தன்மையையும், தொடர்ச்சியையும் நிலைநாட்டி உயிரியலின் விஞ்ஞான அடிப்படையை டார்வின் நிறுவியது போல், "தலைவர்களின் விருப்பு வெறுப்புகளின்படி எல்லாவித மாற்றங்களையும் அனுமதிக்கக்கூடிய தற்செயலாக மறையக்கூடிய தனிப்பட்ட நபர்களின் இயந்திரமயமான கூட்டுத் தான் சமுதாயம்" என்ற கருத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி இட்டு "குறிப்பிட்ட உற்பத்து உறவுகளின் ஒட்டு மொத்தம் தான் சமூக பொருளாதார அமைப்பு, என்னும் கருத்தையும், இத்தகைய அமைப்புகளின் வளர்ச்சி ஓர் இயற்கையான வரலாற்று நிகழ்ச்சிப்போக்கு என்பதனையும் நிலைநாட்டி முதன்முதலாக சமூக விஞ்ஞானத்திற்கு மார்க்கால் அடித்தளமிடப்பட்டது. இவ்விஞ்ஞானம் இன்று மத்தோட்பாடாக மாற்றப்பட்டுவிட்டதன் விளைவுகளையே மாக்சியம் எதிர்கொள்கின்றது. ஆதலால், மாக்சியம் விஞ்ஞானமாய் பயிலப்படவும், கருத்தினங்களுக்குள் அடைப்பாத உலக நோக்கும், சிந்திப்பும் தேவை என்பதையே இன்றைய நிகழ்வுகள் வலியுறுத்துவதுடன் எதிர்கால மானுட சிந்திப்புக்கான இன்னுமொரு மாமேதையை உலகம் அளவளாவி நிற்கின்றது. மூன்றாம் உலகம் படைத்தலிக்குமா?

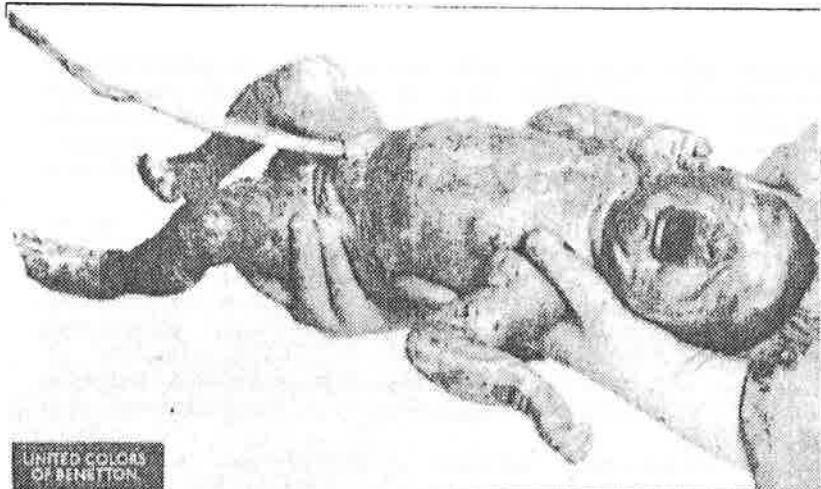
சி
ன்
ன
ச
சி
ன்
.

நோபல் பரிசு

இவ்வருடம் இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு தென்னாபிரிக்காவுக்குக் கிடைத்துள்ளது. 1990ல் NODINE GORDIMER அவர்களால் எழுதப்பட்ட "MY SON STORY" எனும் நாவலே இப்பரிசினைப் பெற்றுள்ளது. கடந்த இருபத்தெட்டாண்டு வருடங்களில் இப்பரிசினைப் பெற்றிருக்கும் பெண் எழுத்தாளரான இவர் நிறவாதத்தினையும், தென்னாபிரிக்க அரசின் மனித உரிமை மிரல்களையும் உள்பூர்வமாய எதிர்க்கின்றார். இவர் தனியே எழுத்தாளராக மட்டுமல்லாது தென் ஆபிரிக்க விடுதலை இயக்கமான அபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர் (A.N.C.) நெருங்கிய தொடர்பு வைத்தி ருக்கிறார். கடந்த இரு வருடங்களில் தனக்கு இது இரண்டாது மகிழ்ச்சி கலந்த அதிர்ச்சி எனக்கூறும் 67 வயதான இந்நாவலாசிரியர், நெலசன் மண்டலே விடுதலையானது முதலாவது மகிழ்ச்சிக் காலமாக விடுதலையான 985,000 டொலர்களில் ஒரு பகுதியை A.N.C. யின் கலை கலாச்சாரப்பிரிவுக்கு வழங்க உள்ளதாக அறிவித்துள்ளார்.

இவ்வகை இலக்கியங்களை நாம் தமிழில் படிப்பது எப்போது...?

விளம்பரம்

'வியாபாரம் பெருக விளம்பரம் செய்க'

சிலவேளாகளில் இந்த விளம்பரங்களே சங்கடங்களை உருவாக்கிவிடுகின்றன.

மேலே உள்ள படம், சர்வதேச அலங்காரப்பொருள்கள் வியாபார நிறுவனங்கள் BENETTON னின் விளம்பரங்களில் ஒன்று.

தொட்டியும் அறுபடாத, தோலுறையும் அகற்றப்படாத உடன் பிறந்த பெண்குழந்தை. உலகின் ஜம்பது நாடுகளில் இவ்விளம்பரம் ஒட்டப்பட்டிருந்தது.

பார்ப்பதற்குக் கண்களை உறுத்திக் கூசப்பண்ணும் இப்படம் பரிசு மெத்ரோ நிலையங்களில் ஒட்டப்பட்டிருந்தபோது பிரெஞ்சுப்பெண்மணி ஒருத்தி சகிக்கமுடியாத ஆவேசத்துடன் கிழித்தெறிந்தாள். இங்கு இவ்வாறான சம்பவங்களுடன் சரி.

ஆனால் லண்டனில் இவ்விளம்பரம் தொடர்பான எல்லைமீறிய முறைப் பாடுகளினால், Benetton நிறுவன பொறுப்பாளர் மன்னிப்புக்கோரியதோடு விளம்பரம் அகற்றப்பட்டது.

இதே போன்று, இவ்விளம்பர நிறுவனம் முன்பும் ஒரு தடவை கத்தோலிக் கப் பாதீரியார் கண்ணியாஸ்திரிக்கு முத்தம் கொடுப்பது போன்றதோரு விளம்பரத்தை வெளியிட்டுச்சர்ச்சையைக் கிளப்பியிருந்தது.

கொலம்பஸ்

"1992 ம் ஆண்டு ஸ்பெயினுக்கானது" என உற்சாகத்துடன் தன்னை விளம்பரப்படுத்திக்கொள்கின்றது ஸ்பெயின். வரலாற்றிலேயே மிகப்பெரிய உலக கண்காட்சியின் வர்ணிக்கப்படும் "EXPO 92" "ஸ்பெயினில் SEVILLA விலும், ஓலிம்பிக் பந்தய விளையாட்டுக்கள் BARCELONA விலும் அடுத்த ஆண்டில் தொடங்குகின்றன. உலகின் மிகப்பெரிய இரண்டு

நிகழ்வுகள் ஒரே வருடத்தில் ஒரே நாட்டில் நடைபெறுகிறதென்றால் அவர்களுக்கு பெருமைதானே. அத்துடன் அல்லாமல் கண்டத்தை கண்டு பிடித்தவன் என சிறப்பிக்கப்படும் கடலோடி கொலம்பலின் கடற்பயண ஜநாராவது நினைவும் அடுத்த ஆண்டில்தான் 1492ல் ஸ்பெயினில் இருந்து தன் முதற்கூற்ற பயணத்தை தொடங்கிய கொலம்பஸ் கரிபியன் கடலில் உள்ள கெபிட்டியில் இறங்கினான் என்கிறது வரலாறு.

ஸ்பெயினில் முதலாவது காலனி கரிபியன் கடலில் நிறுவப்பட்டதுடன், புதிய உலகெண்ணும் அமெரிக்கக்கண்டமும் கண்டுபிடித்து கால்கோளிடப் பட்டது. கொலம்பலின் பயணத்திற்குச் சற்றுப்பின்னால் 1497 இல் போர்த்துக்கல்லில் இருந்து புறப்பட்ட வாஸ்கோடகாமா நன்னம்பிக்கை முனையைச் சுற்றிப் பயணித்த முதல் ஐரோப்பியனாய், இந்தியாவின் கள்ளிக்கடைடையை வந்ததைந்தான்.

உலகெங்கும் நாடுகளை பிடித்துவும், காலனிகளை நிறுவவும் சரண்டவு மான் ஐரோப்பிய விரிவாக்கம் இத்துணிகர கடல் பயணங்களினால்தான் சாத்தியமாயிற்று.

மனித நாகரிகத்தினதும், அறிவியல் வளர்ச்சியினதும் உச்சங்களைக் கொண்டதான் இவ் ஜநாரு வருடத்தால் வரலாற்றினைத் தொடக்கிவைத்த கடலோடிகளில் ஒருவனான கொலம்பஸ், கண்டத்தைக் கண்டுபிடித்த வன் மட்டுமல்ல, "ஒரு கண்டத்தையே கொலை கொலையும் செய்தவன்" அமெரிக்க பூர்வீகர் குடியினரையும், மத்திய அமெரிக்காவில் சிறந்திருந்த மாயோ (MAYO) நாகரிகத்தை அழித்தொழிக்கவும், படுகொலை செய்யவும் காரணமானான்.

- தொகுப்பு : ஆர். தேவகுமார்

எரியும் ஈழத்துள் இலக்கிய முகிழ்வு

பருத்தித்துறையிலுள்ள நண்பர்கள் "அறிவோர் கூடல்" எனும் அமைப்பினை நிறுவி, கலை இலக்கியம், அறிவியல் தொடர்பாக புதிய சிந்தனைகளையும், வளர்ச்சிகளையும் பற்றி கலந்துரையாடி வருகின்றனர்.

19.05.91 ல் நடைபெற்ற கூடலின்போது நவீன் இலக்கியம் பற்றி ஓவியர் ரமணியும், தற்கால சினிமாவும் தமிழகமும் பற்றி து.குலசிங் கமும், சமுத்து பா நாடகம் பற்றி கலாமணியும், கட்டுரைவாசித்தும், கருத்துக்கள் பரிமாறியும் நிகழ்ச்சிக்குக் கணம் சேர்த்தனர்.

இவ்வகை ஒன்று கூடலில் கலந்துவிட்டு சென்ற ஒரு இரவில்தான் நெல்லை க.பேரனும் அவரது குடும்பமும் "ஷல்" அடியால் மாண்டு போயினர்.

01.09.91 ல் தெணியான் தலைமையிலான பேரன் நினைவாஞ்சலிக் கூட்டத்தில் நினைவு மல்ரொண்று வெளியிடப்பட்டது.
அதேவேளையில் யாழ் கம்பன் கோட்டத்தில் பேராசிரியர் சிவத் தம்பி தலைமையிலும் பேரன் அஞ்சிக் கூட்டம் நிகழ்த்தப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து

- முகிலன்-

கண்டதும் கேட்டதும்

கண்டது 7

"உந்தச் 'சணல்த்திற்' க் காரங்களுக்கு இழுத்துப்போட்டு உழக்கினால் என்ன ?" பரிஸ் றாம் ஒன்றில் T.V பார்த்துக்கொண்டிருந்த தமிழ் நண்பார்கள் சிலர் மிகவும் ஆக்ரோஷமாக ஒத்த குரலில் உரையாடிக்கொண்டிருந்தனர்.

"எப்பவும் பாக்கிறன் - ஒண்டில் ஆபி ரிக்காவுக்க ஒரு முஸலக்குள்ளை, அல்லாட்டி இந்தியாவுக்க ஒரு முஸலக்குள்ள, அல்லாட்டி வியட்னாம். எங்கட சிலோனைக் காட்டிறதென்டா களனிகங்கைப்பக்கம் - இவங்களுக்கு வேறு ஒரு இடமும் கிடைக்கிறதில்லை. நாஸ்கல்கள் ! வேணுமென்டுதான் இப்பிடிச் செய்யிறாங்கள்.

"உண்மைதான்றா. உவங்கள் வேணு மென்டுதான் உதிலை போற கோதா ரியைப் பாரன். இப்பரெண்டு மூண்டு நாளாத் தொடர்ந்து போடுறாங்கள். நேற்று நெல்ரோற்றன்றில் பொயிய வெட்கமாய்ப் போச்சு. என்ற பத்ரோன் ரி. வி.யில் உனர் தமுழ் தமுழ் எண்டு கத்த நானும் ஏதோ சிலோன் பிரக்க ணையளைக் காட்டுறாங்களாக்கும் எண்டு 'வலுபுழுகத்' தோட ஓடிப் போனன்.

....சீ...மூதேவியள். அது ஒண்டு ஜஞ்சு வயசிருக்கும் உடுப்புமில்லை. ஒரு முக்கால ஒழுகுது. மற்ற முக்கில இலையான ஒண்டு. சனியனுகள் இந்தியாவில் ஏதோ ஒரு இடமாம்.

"நீ சொல்லாதையென் அது நாங்களில் வையெண்டு"

"ஓ , பின்ன, நான் சொன்னன் . நோ, மில்லூ அ...து, அ...து 'அக்குத்தே' இந்துரா, இந்துரா "எண்டு.

"ஏன் இதே !அண்டைக்கு மெத்ரோ வுக்க நான் பட்டபாடு ஆருக்குத் தெரியும்... சிலோனைக் காட்டுறதெ

-சௌமி.

ண்டாக் காட்டுங்கோவன். அங்கை எவ்வளவு வடிவான இடமெல்லாம் கிடக்கு. எட, மெத்ரோ, அதுவும் நெயினுக்க, விளம்பரம் ஒட்டியிருக்கி நாங்களாம் ! விளம்பரம் ! அதுகளும் சரி, படமெடுக்கிறாங்கள் என்னுடே போட்டாதல் குளிச்சு முழுசி நின்டாலென்ன ? முதுகில் கூடை, வாய்க் குள்ள வெத்தினை வேறு, முப்பத்திரெண்டையும் காட்டிக்கொண்டு நிக்குது கள். மெத்ரோவுக்கை இருந்த சனம் என்னையும் பாத்துப் படத்தையும் எனக்குச் சீ... என்னுடே போச்சு. நெலாப்

போய்ப் படத்தை நானே மறைச்கக் கொண்டு நின்டதுக்குப் பிறகு தான் நிம்மதி."

"எடேய் ! இது களைக் கண்டிச்சுப் பிரெஞ்சுக் கவண்மேந்துக்கு ஒரு மனுக்கொடுத்தால் என்ன ?

அதுவரை அமைதியாக இருந்த இளைஞராகுவன் முகட்டை வெறித்து, நீண்டதொரு முச்சவிட்டுக் கொண்டான். எல்லோரும் அவனேயே நோக்கினர். அவன் எதுவுமே பேசவில்லை தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டான்.

கண்டது 8

அது ஒரு கிரவு நேரம். மெத்ரோ வண்டியில் பயணிகள் அவ்வளவாக இல்லை. ஆபிரிக்க மனிதன் ஒருவன். வயது ஐம்பது இருக்கலாம். கையில் வாத்தியிக்கருவி ஒன்றும் வைத்திருந்தான்.

சுற்றும் முற்றும் பார்த்து பயணிகளை ஒருக்கணம் நோட்டம் விட்டபின் பாடத்தொடங்கினான். - இவனும் வறுமையைப் போக்க மொத்ரோவி ஜூள் பாடிவிட்டு மன்றாடிக் காகு கேட்பவர்களில் ஒருவன்.

பாடத் தொடங்கியபோது, பகிடிபோல வெறும் அத்டல் போலவும் ஒரு குரல் 'நிறுத்து' என்றது. - நான்கு வெள்ளைத் துரைமார்களுக்கு நடுவே இருந்தது.

தது.

பாடுவதை நிறுத்திக் கொண்ட அந்த ஆபிரிக்க மனிதன் "நான் உங்களைத் தொந்தரவு செய்கின்றேனா?" குற்றம் செய்துவிட்டவன் போல மன்றாடி னான்.

இருக்கமற்ற குரலுடன் மற்றக் குரல் களும் சோந்து கொண்டு 'ஆம்' என்றன.

இரண்டு மூன்று தடவைகள் தனது 'தவறுக்காக' மன்னிப்புக் கோரிய அந்த மனிதன். பார்ப்பதற்குப் பரிதாபமாக இருந்தான்.

அடுத்த நிலையத்தில் இறங்கிக்கொண்டான். அவனது கண்கள் முட்டிபோயிருந்தன.

கேட்டது 9

ஜேரோப்பிய நாடொன்றில் வசீக்கும் தமிழ்ப் பெற்றோருக்கு மூன்று குழந்தைகள். வயதுகள் முறையே ஜந்து, நான்கு, ஆறு மாதங்கள். முதல் இரு குழந்தைகளையும்விட முன்றாவது குழந்தையின் நிறம் சுற்று வேறுபட்டு இருந்தது. இது முத்த குழந்தைகளுக்கு

ஆச்சரியமாக இருந்திருக்கவேண்டும். தாயைக் கேட்டுப் பார்த்தன. "ஏ என்மா எங்கட தம்பி மட்டும் கறுப்பாயிருக்கிறான்?" தாயும் பகிடியாகவே, அது ஒண்டுமில்லை, ஒரு நாளைக்கு WASHING MACHINE க்க போட்டுக் கழுவிவிட்டால் சரி. நீங்களும் முந்தி

இப்பிடித்தான் இருந்தனீங்கள்." என்று பதிலளித்துவிட்டு தன் வேலையில் கவனமாகிவிட்டார்.

விட்டில் ஒரு தடவை, மூன்று குழந்தைகளும் தனியே இருக்கும் துழிலை ஏற்பட்டு. அந்தவேளை முத்தகுழந்தைகளுக்குத் தாய் சொன்ன WASHING MACHINE ஞாபகம்வர, தமிழைய வடிவாகத் தூக்கி WASHING MACHINE !

NEக்குள் போட்டு SWITCH ஜப் போட்டு விட்டார்கள். சிறிது நேரத்தில் ரத்தம் கசிந்திருக்கி ரது. குழந்தைகள் பயந்து வெருண்டு கத்தியடியே தெருவுக்கு ஓடி இருக்கிறார்கள். எதிரே வந்த வாகனம் ஒன்று குழந்தைகளை மோத, அவர்களும் அந்த இடத்திலேயே கோரமாகப் பலியாகிப் போனார்கள் !

கேட்டது 10

தமிழ்ச்சிறுவன். ஐந்து வயது இன்னும் முழுமை அடையவில்லை. பெற்றோர் விட்டிலிருக்கும் ஓய்வு வேளைகளை தமிழ் விடி யோ கச்ட்டுக்களுடன் கழிப்பது வழக்கம். அவ்வேளைகளில் சிறுவனும் படங்களுடன் நன்றாகவே ஒன்றித்துவிடுவான்.

ஒரு மாலைப்பொழுது சிறுவன் தூங்கி காண்டிருந்தான். தாயார் அவசரமாகக் கடைக்குப் போகவேண்டியிருந்தது. 'இனிப்பிள்ளையை எழுப்புறதே!' என்று மெதுவாக ஒசைப்படாமல் சென்றுவிட்டார். சிறுவன் தீடுக்கிட்டு எழுப்பியிருக்கவேண்டும். விட்டில் எவருமில்லை. தாயைத்தேடியிருக்கிறான். காணவில்லை. மூளை வேகமாக வேலை செய்திருக்கவேண்டும். யன்னல் கண்ணாடிகள் நொருங்கிணங்கினால் கொண்டு வருகிறான்.

கிளை. சுவரில் கொழுவியிருந்த படங்கள் இழுத்து விழுத்தப்பட்டன. தன் னுடைய உடுப்புக்களை BAG ஒன்றில் போட்டுக் கொண்டு வெளிக்கிட்டபடி வாசற்கதவாரம் அழுதுகொண்டிருந்தான். சிறுவன். கையிலிருந்து ரத்தம் கசிந்துகொண்டிருந்தது.

தாய் வந்ததும் பயந்து விட்டார். தவறு தன்னுடையது. எதுவும் கதைக்கவில்லை. மெதுவாக அணைத்துக்கைக்கு மருந்து தடவியவாறே "அது சரி ஏன் ராசா, உடுப்புக்களெல்லாம் எடுத்து வைச்சிருக்கிறாய், எங்க போக வெளிக்கிட்டி?" அங்போடு கேட்டார். சிறுவன், இப்பிடித்தானே கார்த்திக் சண்டைப்பிச்சுக்கொண்டு விட்டைவிட்டுப் போனான் " என்றான் சிறுங்கவுடன்.

சுவைமிகுதி.

ஒரு கிராமத்தில் ஒருவிட்டின் திண்ணையில் உட்கார்ந்துகொண்டு, 'அவன் பொய் சொல்ல மாட்டான். இவனிடத்தில் வருச்சனை இல்லை. இன்னான் நல்லவன். இன்னான் உண்மையுடையவன்' என்று பேசிக்கொண்டிருந்தால் ஒருவரும் செவி கொடுத்துக் கேட்கமாட்டார்கள். அதற்கு மாறாக, "பக்கத்துத் தெரு முனுசாமி அங்கே அகப்பட்டுக்கொண்டான். நடுத்தெரு கந்தசாமிக்கு நல்ல உதை கிடைத்தது. மேட்டுக்குடிக் குடும்பத்தில் அண்ணன் தம்பி சுசப்பு முற்றுகிறதாம். எதிர்விட்டு அய்யாப் பிள்ளை முழு அயோக்கியன்"என்று மற்றக் குடும்பத்துக் கோளாறுகளையும் குறைகளையும் எடுத்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தால் ஒருவரும் எழுந்து போகமாட்டார்கள்; திண்ணையில் இடமே இருக்காது; எல்லோரும் ஊக்கமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். இதைவிட அந்த ஊர்ப் பெண்கள் சிலருடைய ஒழுக்கத்தைப் பற்றிப் பழித்துப் பேசத்தொடங்கினால் ஊக்கம் இன்னும் மிகுதியாகும். சொந்த வேலைகளையும் விட்டுவிட்டு எந்நேரமும் திண்ணையில் வந்து கூடியிடுவார்கள். அந்தத் திண்ணைக் கூட்டத்தின் தலைமைப் பதவி எந்த நாளிலும் நீங்காமல் நிலைத்து நிற்கும். -டாக்டர் மு. வரதராசன்

பெ. தூரன் : அடிக்கலாமா ?

மேற்கத்தைய குழலில் எமது பெற்றோர்கள் எதிர்நோக்கும் முக்கிய பிரச்சினைகளிலொன்று குழந்தைவளர்ப்புப் பற்றியது. இந்நாடுகளில் குழந்தைகளுக்கு அடித்தல் பெரும் குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. ஒரு குழந்தை தான் பெற்றேர்ரால் துண்புறுத்தப்படுவதாக பொலிலிலோ அல்லது தனது ஆசிரியரிடமோ முறைப்படு செய்தால் போதும். உடன் பெற்றோர்கள் விசாரணைக்குட்படுத்தப் படுகிறார்கள். சிலவேளைகளில் கண்டிக்கப்படுவதோடு தண்டனையும் அனுபவிக் கிறார்கள்.

இந்நிலையில் குழந்தைகளுக்கு அடித்தல் சரியானதா? என்னுந் தலைப்பில் ஏறத்தாழ ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழில், பெரிய சாமித் தூரன் என்பவர் எழுதிய கட்டுரை ஒன்று, பரிஸ் G.POMPIDOU நூலக தமிழ் செக்குனைக் கிளரியபோது எமது கைகளுக்கு எட்டி யது. அதனை அப்படியே தருகின்றோம்.

பெரியசாமித்தூரன் (1908) கவைக்களஞ்சியம் எனும் நூலின் பிரதம் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். பாரதியின் படைப்புக்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டுத்தமிழை மேன்மையறங் செய்தவர். பல்வேறு வகையான கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள் எழுதியுள்ள இவரின் எழுத்துக்கள் சிறந்த உரைநடை எனக் கணிக்கப்படுகின்றது. இவரது 'குழந்தைமனமும் அதன் மலர்ச்சியும்' எனும் நூலிலிருந்து இக்கட்டுரை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆ -ர்-குழு.

'அடியாத பின்னள் படியாது' என்று எப்படியோ ஒரு பழமொழி தமிழிலே தவறாகத் தோன்றிவிட்டது. பலர் இதை வேதவாக்காக மதிக்கிறார்கள். இதை முழு மனத்தோடு பின்பற்றி னால் தான் குழந்தைகளை நன்கு வளர்க்க முடியும் என்றும் நம்புகிறார்கள்.

'கையில் அடிக்காதே; குழந்தை மந்தி யாய்ப் போய்விடும்; ஒரு சின்ன மிளார் வைத்துக்கொண்டு சிருக்கென்று அடி கொடுக்கவேண்டும்' என்று சிலர் போதனை செய்வதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு சமயம் நான் ரெயிலில் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்த போது ஒரு

கவையான சம்பாஷணை என் காதில் விழுந்தது.

விட்டைவிட்டு ஓடிப்போன தன் மகனைத் தேடிக்கொண்டு ஒருவர் புறப் பட்டிருக்கிறார். அவர் அதைப்பற்றி மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறிக்கொண்டிருந்தார்.

"நீங்கள் பையனுக்கு மிகவும் செல்லம் கொடுத்திருப்பீர்கள். அதனால்தான் அவன் யாருக்கும் அடங்காமல் ஓடியிருக்கிறான்" என்றார் ஒரு பிரயாணி "அடித்து மிரட்டி வைத்திருந்தால் இப்படி ஓடுவானா?" என்று கேள்வி போட்டார் மற்றொருவர்.

"நான் அடிக்காத அடியா? எத்தனை தடவை அடித்திருக்கிறேன்! பிரம்பை

எடுத்தால் உரித்துப்போடுவேன்" என்றார் காணாமற் போன பையனுடைய தகப்பனார்.

"குழந்தையிலிருந்தே அடித்து மிரட்டி வைக்கவேணும். அப்போது செல்லம் கொடுத்துவிட்டுக் கொஞ்சம் பெரிய வளான பிறகு அடித்தால் இப்படித் தான்" என்று காரணம் கண்டுபிடித் தார் வேறொரு பிரயாணி.

"அடி உதவுவது போல அண்ணன் தம்பி உதவுமாட்டான்" என்று இன்னொருவர் பழுமொழியில் பேசி னார்.

அவர்கள் பேச்சைக் கேட்கக் கேட்க என்னையறியாது எனக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. பலர் இவர்களைப் போலத்தான் பொதுவாக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அடித்து வளர்க்காத பிள்ளையும் பிடித்து வளர்க்காத மிஶையும் உருப்படாவாம்.

பெற்றோர்களுக்குத் தங்கள் குழந்தைகளிடத்தில் அளவு கடந்த பிரியம் இருக்கிறது. இருந்தாலும் குழந்தைகளை அடிக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால்தான் குழந்தைகள் திருந்தி நல்ல வழியில் நடக்கக் கற்றுக்கொள்ளும் என்பது அவர்களுடைய எண்ணம். இது முற்றிலும் சரியல்ல. நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்கு க் குழந்தையை அடிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அடிப்பதனாலும் மிரட்டுவதனாலும் குழந்தைக்கு நன்மையை விடத்தீமேயே அதிகம் விளைசின்றது என்று குழந்தையின் மனத்தை ஆராய்ந்த ரிந்த மனோத்துவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

"சில சமயங்களிலே குழந்தைகள் பிடிவாதம் செய்கின்றனவே அப் பொழுது அடிக்காமல் என்ன செய்வது? எவ்வளவு அன்பாகவும் பொறுமையாகவும் பேசினாலும் கேட்பதில்லை. அந்தச் சமயத்திலே என்ன செய்வது?" என்று சில பெற்றோர்கள் கேட்கிறார்கள்.

"வாயில் சொல்லிவிட்டுப் போகிறவர் களுக்கென்ன குழந்தையை வளர்த்துப் பார்த்தால் தான் கஷ்டம் தெரி

யும். என் மகன் ராமு இருக்கிறானே, அவன் ஒவ்வொரு நாளைக்கும் எதையாவது வேண்டுமென்று ஒரே கத்துக் கத்துவான். கீழே விழுந்து புரஞ்சுவான். இரண்டடி கொடுத்தால் தான் அடங்குவான். அவனை அடிக்காமல் என்ன செய்யமுடியும்?" என்று ஒருதாய் என்னைக் கேட்டாள்.

ஆரம்பத்திலிருந்தே குழந்தையை நல்ல முறையில் வளர்த்து வந்தால் இப்படி அடிக்கவேண்டி நேராது. அன் போடு வார்த்தை சொல்லுவதாலும், நம்முடைய நடத்தையின் உதாரணத் தாலுமே குழந்தையைச் சரியான வழி யில் நடக்கும்படி செய்துவிடலாம். சிலசமயங்களிலே குழந்தைக்கு அதன் நடத்தை சரியில்லை என்பதை நமது முகக்குறிப்பாலேயே உணர்த்தி விடலாம். சாதாரணமாகக் குழந்தை மற்றவர்களுக்கு விருப்பமில்லாததைச் செய்யாது. மற்றவர்கள் தனது செய்கைகளைப் பாராட்டிப் போற்ற வேண்டுமென்று குழந்தைக்கு ஆசை. பெற்றோர்கள் வெறுக்கிறார்கள் என்றால் அம்மாதிரியான காரியத்தை விலக்கி விடக் குழந்தை முயலும். ஆனால், அதற்கு முதலிலிருந்தே பெற்றோர்கள் ஜாக்கிரதையாகக் குழந்தையை நல்ல முறையில் வளர்த்துவரவேண்டும். அடிப்பதனால் குழந்தையின் மனத்திலே பலகோளாறுகள் ஏற்பட்டு அதன் பிற்கால வாழ்க்கை பாதிக்கப்படுகிறது என்று மனோத்துவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதனால் குழந்தையை அடிக்கவே கூடாது என்கிறார்கள் அவர்கள். ஒரு சிலர் எப்பொழுதாவது வேறு வழியொன்றும் தோன்றாத காலத்தில் குழந்தையை அடிக்கலாம் என்று ஒரு விதி விலக்கு கூறுகிறார்கள். ஆனால் வெறும் கோபத்தாலோ வெறுப்பாலோ மட்டும் அடிக்கப்படாது என்றும், குழந்தையைத் திருத்துவதற்காக அதன் குற்றத்தை எடுத்துக்காட்டும் முறையல் அமைதியான மன நிலையோடு அடிக்கவேண்டும் என்றும் அவர்கள் வரம்பு கட்டியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக் கோபத்தினால்தான் குழந்தையை அடிக்கிறோம். அடிபடுகின்ற போது, "பெரியவர்களாக இருப்பதால் தான் அவர்கள் என்னை அடிக்கிறார்கள்" என்று குழந்தையின் மனத்தில் எண்ணம் உடையாகும். அந்த எண்ணம் வெறுப்புணர்ச்சிக்குக் காரணமாகிவிடும்.

சில பெற்றோர்கள் மிதமிஞ்சிய அன்பு காட்டுவார்கள்; கோபம் வந்துவிட்டால் கடுமையாக இருப்பார்கள். இரண்டும் தவறு அன்பு கொஞ்சம் அதி

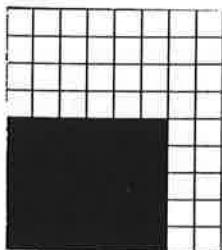
கமாமவே இருப்பதால் தீங்கில்லை. ஆனால், கண்டிப்பும், மிரட்டவும் அதிகமாக இருக்கக்கூடாது. குழந்தையின் மனத்திலே வெறுப்புணர்ச்சி முதலிய விரும்பத்தகாத உணர்ச்சிகள் தோன்றுவதற்கு அவை காரணமாக இருக்கும்.

குழந்தை நமது அன்புக்குப் பாத்திரமானது; புதிதாக மலர்ந்த பூவைப் போன்றது. அதை அடிக்கக்கூடாது. அது அன்பிலேதான் முழுமலர்ச்சி பெறும்.

அ
கு
க
ரை
கு
பு
போ
ன
அ
வ
(ஞ)
கு
கா

மழைக்கால
மாலைநேரம்
இருள் மெல்ல
மூடிவர -
சொல்லாமல்
பிரிந்தவர்களில்
நானும் ஒருவன்.
கிடுகு வேலிக்குள்
செத்தையோரத்து
காதல் கதைகளைல்லாம்
காற்றோடு கலந்து !
கரிசல் மண்ணில்
கால்கள் பதிந்தன..
தேசமே நெருப்பில்
வெந்தபோது
"காதலும் கத்தாரிக்காயும்
தேவைதானா ?
எமது கைகள்
கற்றுாணில்;
முட்சிலுவையின்
வேதனையில்..
உணர்வற்ற
மனித ஜிடங்கள்
உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்.
நானோ..
சொந்தத்தெருக்களில்
சுதந்திர வாழ்வுக்காய்
நீயோ.....
பனிமுட்டத்திற்குள்
புதையுண்டு

- இலங்கையிலிருந்து..
டானியல் ஸ்வா

பகிர்பு

தமிழகத்தில் இருந்து அண்மையில் கிடைத்த அஞ்சல்கள் உற்சாகம் தருவதாயும் நம்பிக்கையூட்டுவதாயும் இருந்தன. தமிழ்ச்சுழல் வளம்பெறுதல் பற்றிய அக்கறையுடையோருக்கு மகிழ்ச்சிதரக் கூடியது.

நம்மிடையோரான அயல்மொழி இலக்கியப் புழக்கத்தில் சோவியத் இலக்கியங்கள் முன்னணி வகிக்கும் என என்னுகிறேன். பலபுகழ் மிக்க சோவியத் படைப்பாளிகளை தமிழில் படிக்கமுடிந்தது. ஆனால் "தாஸ்தவெல்கி" சாரியாக அறியுக மாக்கப்படவில்லை. மொழிபெயர்க்கப்படவுமில்லை. அவரது "வெண்ணிற இரவுகள்" பலர் படித்திருக்கக்கூடும். தாஸ்தாவெல்கி பற்றிய பன்முக ஆக்கங்கள் கொண்ட சிறப்பிதழ் ஒன்றினை "கல்குதிரை" 280 பக்கங்களில் வெளியிட்டுள்ளது. "மரணவீட்டின் குறிப்புகள்" நாவலும் அதில் உள்ளடக்கமாய் உள்ளது. அத்துடன் தாஸ்தாவெல்கியின் படைப்புக்களில் புகழுமிக்கதெனக் குறிக்கப்படும் "கரமசோல் சகோதரர்கள்"நாவலினை ஒரு வருடத்துள் வெளியிடுவதெனவும் உறுதிக்கிருயின்னார். "தாஸ்தாவெல்கியின் கலை ஸ்பாரிசங்களில் இருந்து தமிழ்ச்சுழல் கலை எழுச்சி பெறுவதற்கான ஒரு முயற்சி இது" என்கின்றது கல்குதிரைல் "இந்த தலைமுறையில் சிலருக்கு சவால் விடுகின்ற துணிச்சல் இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட தீமிர் வேண்டும். அவர்கள் முன்வந்தால் கல்குதிரை இனிவரும் காலங்களில் அவர்களுடையதாய் இருக்கும்.... இதோ கல்குதிரை சக்தியிருந்தால் உயிருட்டி சவாரி செய். யார் வேண்டுமென்றாலும் கலந்துகொள்ளலாம். வேகம் வேகமய்யா வேகம்.." என அறைக்குவல் விடுக்கின்றார் ஆசிரியர் கோணங்கி.

"இந்துமாக்கடவும் இலங்கைப் பிரச்சினையும்"என்ற ஆய்வு நூலின் முன்னுரையில் எஸ்.வி.ராஜதுரை அவர்கள் "ஸமூகியக்கங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ஒரு பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டன. விடுதலைப் போராட்டத்தின் தேவை கருதி எண்ணற்ற அரசியல் பொருளாதார இராணுவக் கட்டுரைகளும் சிறு நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன."

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளபோதும் அறுபதுகளின் போதான அயல்மொழி இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு வெளியிடுகளின் வீச்சு பின்நாட்களில் அருகியே இருந்தன. இந்திலைமையை மாற்றும் முயற்சியாக "அந்தியன் வெளியிடு" என்னும் பதிப்பகத் தார் சர்வதேச இலக்கியங்களை வெளியிட உள்ளதாய் அறிவித்துள்ளனர். வரும் நவம்பர் மாதத்தில் "அண்புவழி" என்னும் சவீடிஷ் நாவலை முதல்நூலாய் வெளிக்கொண்ட உள்ளனர். "மனம் உய்யவேண்டும். இதற்குத்தான் இலக்கியம் உதவும். மனதை உய்விக்கின்ற இலக்கியத்தை எப்போதாவது "அண்பு வழி"யை

போன்ற நூலை எழுதிவிட முயிமென எண்ணித்தான் எழுதப்போகின்றேன்." என படைப்பிலக்கியவாதி வண்ணாதிலவன், தனது புகழ்பெற்ற "கடல்புரத்தில்" நாவலின் முன்னுரையில் எழுதியதனை தம் வெளியீட்டு அறிவிப்பிலும் குறித் துள்ளனர், இதேவேளையில்சமுத்துஇலக்கிய புலமையாளர்களும், எட்டுத்திக்கும் பரவியிருக்கின்றார்கள். எதற்கு கலைச் செல்வங்களை தமிழில் கொணர்வதற்கா ? இல்லை காக செல்வத்திற்கு, வாழ்க கறள்கீதிய நங்குப்பெட்டிகள்.

•

"சினிமாவை பிரமைகளின்றிப் பார்க்கும் பார்வையை அது விரும்புகின்றது." என்ற ஆசிரிய தலையங்க்கத்துடன் "சலனம்" எனும் சினிமா இதழ் சென்னை ஃபிலிம் சொசைட்டியால் வெளியிடப்படுகின்றது. இரு மாதங்களின் தாங்கள், பரிமாணங்கள் பற்றி அறிமுகம் செய்வதுடன் விவாதிக்கவும் தூண்டுகின்றது. உலக சினிமா சாதனையாளர் வரிசையில், சார்ஸி சப்ளின், லுாயிப்பனுவல் பற்றிய விபரிப்பும், இந்திய தேசிய திரைப்பட ஆவணக்காப்பகத்தின் முன்னாள் இயக்குனர் பி, கேநாயர் எழுதும் "இந்திய சினிமா வரலாறு" என்னும் தொடர் கட்டுரையும், சர்வதேச திரைப்பட விழாக்கள் பற்றிய தகவல்களும். இதழ்களில் உள்ளங்கியுள்ளது. "சினிமா இன்று பிரலபலமான நிகழ்க்கலையாக மட்டுமள்ளி மக்களின் மனோபாவத்தையும் நடத்தையையும் நிர்ணயிப்பதில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன," எனக் கூறும் சலனம் இதழுடன் நாமும் உடன்பாடு கொள்ளலாமல்லவா ? ஆனால் சிறுநெருடல் "சினிமா மாயை", சினிமா சாதனத்தை (துவி) பிரயோகம் செய்தல்", தமிழ்ச் சூழலுக்கு மட்டுமே உரித்தானது எனக் கூறலாமா ?

•

நாய் பல நாற்புறம் வாய் தீர்க்கின்றும்,
தாய்மொழித் தொண்டு தவறியதில்லை.

நன்றி மறந்தவர் இன்று வரைக்கும் .

குன்று கொணர்ந்து தூற்றுவார்; நன்றெனப் பட்டதைச் செய்வேன்; பகைவருக்கு அஞ்சேன்... எனும் பாவேந்தர் பாரதிதா சனை தமிழ் தேசிய கவியாக பலரும் அறிவர். இவ்வரையறுப்பைத் தன்னும் ஏற்காதாரும் உண்டு. கடந்த வருடம் அவரது நூற்றாண்டு நிறைவூன் தமிழகத் தில் கொண்டாடப்பட்டது. பிரெஞ்சு ஆட்சிக்குப்பட்டிருந்த புதுவையில் பிறந்து வளர்ந்த கனகக்ப்புரத்தினம் பாரதியானால் செல்வாக்கினால் பாரதிதாசன் ஆனார். புகழ்மிக்க அக்கவிஞரின் புகைமண்டிக்கிடந்த இன்னொரு முகத்தைத் துவங்கச் செய்துள்ளார். முளைவர் (DR) இரா. இளவரசு அவர்கள். "இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் பாரதிதாசன்" என்னும் அவரது சிறந்த நூல் படிக்கக் கிடைத்தது மகிழ்ச்சியாய் இருந்தது. சென்னை மாநிலக் கல்லூரியின் தமிழ் பேராசிரியரான முளைவர் இரா. இளவரசு அவர்கள் சமுத்தையும், சமுத்து இலக்கியங்களையும், சமூப்போராட்டத்தையும் நன்கு அறிந்தவர். சமுத்திற்கான ஆதரவு இயக்கங்களில் முன்னணி வகித்து பங்கேற்பவர். எண்பதுகளின் போதும் பின்னாலும் சென்னையில் தங்கியிருந்த அரசியல், போராட்ட ஆர்வமிக்க இலங்கையர் அனைவரும் அவரை ஆறிந்திருப்பர். சமுத்து ஆதரவு இயக்கங்களுக்கு (SOLIDARITY MOVEMENT) தமிழகத்தில் கால்கோள் அமைத்தவர்களில் அவரும் ஒருவர் என்றால் அது மிகை கூற்றல்ல. தமிழ்பரப்பின் ஸைமாகவும், பேரளவினதாகவும் விளங்கும் "தமிழ்நாடு" குறித்தும், அதன் கலாச்சாரம், வரலாறு குறித்தும் கருத்து வெளியிடும் சமுத்து இலக்கிய புலமையாளர்களும், அறிவு ஜிவிகளும் அறுபதாம் ஆண்டுகால வாய்ப்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே எழுதிவருவதும், பேசுவதும் கவலையளிக்கின்றது. பழையபலமுடிவுகள் குறித்தும், அளவுகோல்கள் குறித்தும் மிளப்பரிசிலவையையும், புதிய நோக்கு நிலை மைக்களும் அங்கு ஏற்பட்டு வருவதனை கவனத்தில் கொள்வது ஆரோக்கியமா எனதாகும்.

"BLACK BRITISH LITERATURE" என்னும் நூலில் புரட்டியபோது எழுத்தாளரின் பெயர் அட்டவணையில் இலங்கையரின் பெயரைப் பார்க்க நேர்ந்தது. "தமிழ்முத்து துரைராஜா" என்பவரின் கவிதைத் தொகுப்பு பற்றிய சிறுகுறிப்பும் காணப்பட்டது. இவர் பற்றி தமிழில் தகவல்கள் வெளிவந்ததா என்பது தெரிய வில்லை. ஆனால் தினகரன் வார இதழ் ஒன்றில் "ஸெல்ட்ரிடிங்" எனும் பக்கத்தில் 'மாணாமக்கின்' இவர் பற்றி குறிப்பிட்டதாக படித்ததாயும் ஞாபகம். அது இவர்தானா என்பது உறுதி செய்யுமிடயவில்லை. லண்டனில் வதியும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இவர்பற்றி படித்திருக்கக்கூடும். அரிய இச்செய்திகளை தங்களுக்குள் பத்திரப்படுத்தாமல் வாசகர்களுடன் இதழ்களில் பதிர்ந்துகொள்ளுதல் வளரும் தலைமுறையினர்க்கு உந்துதலை ஏற்படுத்தும். செய்வார்களா?

TAMBIMUTTU Thurairajah
Natarajan: A Poem for Mr T S Eliot's Sixtieth Birthday
 London Editions Poetry 1948 10pp
 Lightly-regarded but fascinating poem.

TAMBIMUTTU Thurairajah
Out of This War
 Fortune Press 1941 23pp
 First collection of poems, which made the reputation of this poet of Sri Lankan origin.

இந்திய இராணுவம் வெளியேறியதன் பின்னான இடைக்கால அமைதியின் போது, கையெழுத்துப் பிரதியிலான சிவரமணியின் கவிதைகள் என்னிடத்தில் வந்து சேர்ந்தது. தொகுக்கவும், நூலாக்கவும், அறிமுகம் செய்யவுமென பல நோக்கங்கள்.

சௌல்லாத சேதிகளில் முகம் காட்டியிருந்த சிவரமணி இக்கவிதைகளில் கூடர்விட்டுக் கொண்டிருந்தாள். தமிழ் பெண்களின் ஆண்டாண்டான சோகத் தின்படிவுகளையெல்லாம் துடைத்தெறிந்தும், தூரிய நெருப்பென கனன்று கொண்டிருந்த கவிதைக் கோபங்களினால் பின்னால், சாவின் தேடல் இழை யோடி இருந்தது. சமுத்து கவிமரபில் புதிய நோக்கு நிலையை இது கூட்டி இருந்தது. சவால்விடும் தீற்றன்மிகு இளந்தலைமுறையினருள் ஒருத்தியான சிவரமணி தன்னையும், தன் சுயத்தையும் அழித்துக் கொண்டது இலக்கிய உள்ளங்களை வதையறுத்தும் செய்தியாகும்.

கைக்கு வந்து சேர்ந்ததை நீங்கள் படிக்கின்றீர்கள். வந்து சேராதவை நாளை வரலாம். எரிந்தும் போகலாம். ருசிகண்ட நெருப்பாயிற்றே...

- கி. பி. அன்

இருட்டு

அவசர அவசரமாக

ஆடைகளைக்கழற்றிவிட்டு

நிர்வாணமாகிக்கொண்டிருக்கிறது

கலைகளிலாயினும்
உயிர்த்தெழுகிற இருப்புக்களுடன்
என்னுள் நுழைந்து
என்னைத்தேடி வெளிக்கொணர்ந்து
இடைவெளியின்றிக்
காலத்துக்குப் பின்னால்
ஒட் முற்படுகின்றேன்
நானே காலமாகிவிடத்
துடிக்கிற முனைப்புடன்

முளைத்தலில் இருந்தே
தாழ்ந்த குரவிலான கட்டளைகளைத்
தூண்டுதல் என நினைத்துச்
சுயத்தினை இழந்து போனேன்.

பிரபஞ்சம் பெருவெளியில்
ஒரு சிறு அணுத்துண்டாய்
என்முகத்தையும் தொலைத்துவிட்டு
இருந்தேன் சப்பாணியாய்.

தவறவிட்ட கணங்களின்
புரியாமை மூடுதலில்
முளைத்துவந்த சிறகுகளும்
மறந்தே போயிற்று.

நடத்தல் எனக்கு இயலாததல்ல
முன்றாவதாய் எனக்கொரு
பாதம் தேவையில்லை
கைத்தடியைத் தூரே எறிந்துவிட்டு
எழுந்து நடக்கக் கொடங்கியிருக்கிறேன்.
சொர்க்கமோ தேவதைகளோ
எனக்கு வேண்டாம்.
முடியோ மோதியோ
தலைக்கூய் நின்றபடி யோ
என் தரிசிப்புக்குச் சுதந்திரம் இருப்பின்
அதுவே போதும்.

காலத்தின் பின் தொடர்தல்
என்னையும் நிர்வாணமாக்கும்
என்கிற நம்பிக்கைக் கிற்றில்
கணங்களைக் கொழுத்தி
என்னைப் பட்டைத்திடிக் கொள்கிறேன்.

முச்சறுத்த மரணத்தின் சுவடுகள்
என் பாதங்களுக்கிடையில்
முச்சையுற
என் வெளிச்ச நோக்குகை
இன்மையை விரட்டுகிறது.

மரணம் கொடியது.
அதனிலும் கொடியது சமூகத்தை நேசிக்கும்
ஒரு மனிதனின் இழப்பு,
அதைவிடக் கொடியது
இந்த இளம் பெண்ணின் சுயாழிப்பு.

1991 மே 19 அன்று,
தான் எழுதிய கவிதைகள் அனைத்தையும்
தீயிலிட்டுக் கொழுத்திக்கொண்டு
தானும் தற்கொலை புரிந்துகொண்டாள் -
பெண்ணிலை வாதியும் கவிஞருமான
சிவரமணி.
இவர் யாழ்ப்பகலைக்கழக கலைப்பீடு மாணவியும்
யாழ் பெண்கள் ஆய்வுப்பட உறுப்பினருமாவார்.

மறைந்துபோன சிவரமணிக்கு
ஒரையின் அஞ்சலிகள் !

ஒரு கடிகாரத்தின் முட்களாய்
ஒரு வசந்தகாலக் குயிலாய்
வெயிற் காலத்தில் புழுங்கி வியர்க்கிற
ஒரு மனித மேனியாய்
இருந்துகொள்ள நினைக்கிறேன்.

முற்றுப்புள்ளிகள்
முஜுமுஜுக்கிறது என்பதற்காகத்
ககர்ந்து போகாமல் இருப்பதில்லை
இரந்தரங்கள்.

கழுத்தை நெரித்தாயினும் கொன்றுவிட்டுத்
தூரக் கொண்டுபோய்ப்
- புதைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்

இரந்தரங்களை
வாடைத் தவிர்ப்புக்காய்
அத்திசைக்காற்றுக்கு
ஷன்னலைச் சுத்தியுள்ளேன்.

நான் கொழுத்துகிற
மெழுகுவார்த்திகள் அனைக்கப்பட்டாலும்
நில்வொரு விடியலிலும்
நிசினம் தருகிற ஒரு தூரியன்
என்னுள்ளும் ஒரு தூரியனான
இருந்திலிட்டுப் போகிறது.

தேடலின் வியாபிப்பில்
உள்ளவைகள் சிறியனவாக
புதிய தரிசனங்களில்
என் பழைய முகங்கள்
உதிர்ந்து போகின்றன.

புலன்கள் இசைக்கிற
தொலைவுகளுக்கப்பால்
என் மனக்குதிரை
மிக அவதானமாக
புதியன் தேடலில்
மிக மூர்க்கத்தனமாக
சவாரி செய்து கொண்டிருக்கிறது.

திசைகள் தறிபட்டு
எல்லைகள் நழுகிப்போய்த்
தொலைவு நீலுகிறபோது
நான் பரிநிர்வாணமாய்
நடந்துகொண்டிருப்பேன்
அனைத்திலும்

இருட்டு
அசவர் அவசரமாக
ஆடைகளைக் கழற்றிவிட்டு
நீர்வாணமாகிக்கொண்டிருக்கிறது.

- சிவரமணி

சங்கத்தமிழிலே தாலாட்டுப்பாடி எந்தன்
தங்கக்குழந்தையை நான் நித்திரையாக்கிவிட்டால்
திடீரென்று கேட்கும் வெடிச்சத்தம் எங்கோ
அர்த்த ராத்திரியில் ஆசையாப் மணம் முடித்த
அன்புமின்யாளைக்கடியணத்து ஒரு முத்தம் தரவென்று
சிந்தையில் நினைத்திட்டால் கேட்கும் ஒரு குணடுச்சத்தம்
நெஞ்சு கலங்கி என வேட்கையும் கலைந்து மிக்க
வேதனையோடு முத்தைத்திருப்பிடுவேன்.

குண்டுகள் வந்து கூறரையைத்துளைத்தாலும் என்று
கட்டிலின் அடியிலே பிள்ளையைப் பெண்டிலை நான்
தள்ளியே சாககால் மூடியே பதகளிப்பேன்
கறுப்புக்கழகுகள் ஆகாயத்தில் வட்டமிட்டால்
ஜோவென்று அலறும் இதயம்
எப்பெப்ப.. என்னென்ன... எங்கேயோ என்றெல்லாம்
எண்ணி ஏங்கித்தியீந்து கருகி
உருகி வாடும் பாழும் இதயம்.
துளிர்க்கத் துடிக்கும் ஆனால் நாட்டி லோ
சரவிப்பு இல்லையே...

(1987 யூலை)

நெல்லை க. பேரன்

14.07.91. அன்று இரவு நடந்த ஆட்லரி ஏறிகணைத் தாக்குதலில்
நெல்லை க.பேரன் மனைவிஇருக்குழந்தைகழுடன் கொல்லப்பட்டார்.

துடிக்கும் இதயம்

இது என்ன கூத்து !

- சி.கிவசேகரம்.

முத்தமிழ் என்பது இயல் - இசை-நாடகம் என்று பல்ரும் கருதுவார். உண்மையில் நாடகம் என்ற சொல் முத்தமிழில் ஒன்றைக் குறிக்கவில்லை. கூத்து என்பதே பழைய கால வழக்கில் இருந்தது. கூத்து என்பது நடனத்தையும் மரபுசார்ந்த நாடகத்தையும் குறிக்கும் என்பது சிலரது வாதம். எவ்வாறாயினும், நாடகத்தமிழ் நூல்கள் நமது பண்டைமரபில் இருந்ததற்கு வலுவான ஆதாரம் இல்லை. இருந்து வழக்கொழிந்து போயிருப்பின்கூட நமது இன்றைய நாடகங்கட்டு மரபுசார்ந்த மூலம் இல்லை. ஆனாலும் தமிழர் சமுதாயத்தில் நாட்டார் கலைகளில் நாட்டுக்கூத்து எனப்படும் ஒருவகையான நாடகமுறை விருத்தி பெற்றது. அது தனக்கே உரிய பண்புகளைக் கொண்டிருந்தது. அதே வேளை பிரதேசவாரியான வேறுபாடுகளும் இருந்தன. சமுதாய வளர்ச்சி யுடன் நாட்டுக்கூத்தும் மாற்றியும் வளர்ந்தும் வந்தபோதிலும் அதன் நீண்டகாலமரபில் ஒரு தொடர்ச்சி இருந்தே வந்துள்ளது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின்கீழ் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் நமது கலை இலக்கியங்களில் மரபுசார்ந்தனவற்றை அதிகம் ஊக்குவிக்கவில்லை. படித்தோர் மத்தியில் ஆங்கிலக் கல்வியின் தாக்கம் தமிழின் புறக்கணிப்புக்கு வழிவகுத்தது. அதவேளை பின்தங்கிய நிலையிலிருந்த கிராமிய சமுதாயமும்

பிற்பட்ட வகுப்பினரும் தாய் மொழி யிலேயே செயற்பட்டு அதன் பழைய யின் சில செழுமையான அம்சங்களைப் பேணினார்கள். நாட்டார் பாடல்களும் நாட்டுக்கூத்தும் இவற்றுள் அடங்கும். இன்றைய தமிழ்க்கவிதை எவ்வகையிலும் நாட்டார் பாடல்களின் விருத்தியல்ல. அதே போன்றே நாடகங்களும் நாட்டுக்கூத்தின் வழிவந்தவையல்ல. கவிதைக்காவது பலமான ஒரு பழைய பல்பான் ஆதாரங்கள் காலத்தால் அழியாது நிலைத்திருந்தன. நாடகத்தின் நிலை வேறு. அது சிறுகதை, நாவல், கட்டுரையாக்கம் போன்று அயலார் வழங்கிய வடிவங்களையே தழுவி விருத்தி பெற்றது.

நவீன நாடகங்களில் நாட்டுக்கூத்து மரபின் தன்மையை புகுத்தியோர் உள்ளனர். கூத்து வடிவத்தை நவீன நாடக மேடைப் பாங்கில் அமைத்தோர் உள்ளனர். இலங்கையில் இவ்வாறான விருத்திகள் 1956இல் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்திய பெரும் கலை இலக்கியத்தாக்கங்களின் தொடர்ச்சியாகவே ஏற்பட்டன. எதிரிவீர ஸரத்சந்திரரின் சாதனைகள் சிங்கள மக்களைத் தொட்டாவுக்கில்லாவிடினும் இலங்கைத் தமிழர் மீதும் பாதிப்பை ஏற்படுத்

கலை இலக்கியம் வெறும் பொழுது போக்கு என்று கருதுவோமாயின், தமிழ் நாடகங்கள் எவ்வாம் எப் போதோ பார்த்து மறந்துபோன, ஒரு கலாச்சார வறு மையின் மட்டிரகமான மறு பிரதிகளாகவே இருக்கும்.

தன் மரபை உள்வாங்கிக் கொண்ட தும் நவீனத்துவத்தினால் வலுவுட்பப் பட்டுமானாகுரு நாடக முறையில் அவர் பெற்ற மகத்தான் வெற்றி சிங்கள நாடகங்கட்டு ஒரு தனித்துவத்தை வழங்கின். தமிழில் இதையொத்த முயற்சிகளில் ச. வித்தியானந்தனின் 'இராவணோசன்' குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும் அதன் தாக்கம் பெரியதாக இருக்கவில்லை. இலங்கையிற் தமிழ் நாடகங்கள், இலங்கையில் ஒருகாலத் தில் ஆக்கிலுக்கியங்கள் போன்று தென்னிந்தியப் படைப்புகளினாலேயே வழிகாட்டப்பட்டன. தென்னிந்தியத்துமிழ் நாடகத் துறையோ பெருமளவில் சினிமாவால் வழிகாட்டப் பட்ட ஓன்றாகவே இருந்தது (அண்மைக்காலத்தில், 70களிலும் பின்னரும் ஏற்பட்ட விருத்தி வேறு) எனவே 1960களின் பிற்பகுதி வரை, என்பெரும்பான்மைப் போக்கைச் சொன்னால் 1970 கள் வரை இலங்கைத் தமிழ் நாடகமும் இந்திய நாடகங்களின் பிரதியாகவே இருந்தது. நாடகக்கலையின் நுணுக்கங்களை மேனாட்டுக் கலாச்சாரத்தினாடு உள்வாங்கி னோரின் பங்களிப்பினுள்ளேயே இலங்கையின் சிங்கள நாடகங்களால் தமக்கென ஒரு புதிய தன்மையை நிறுவ முடிந்தது. தென்னிந்தியாவின் கலைச்சீர்ப்பின் பிரதான அம்சமான தமிழ்ச்சினிமாவினின்றுசில அழிரவ விதிவிலக்குகள் (நீங்கலாக) தன்னை விடுவிக்கும் முயற்சியிலேயே இலங்கைத் தமிழ் நாடகம் மேன்மை பெற்றது.

1550 களின் பிற்பகுதி முதல் 1960 களின் முற்பகுதிகள் வரை மேற்கொள்ளப்பட்ட சிலமுயற்சிகள் சமூகப் பிரக்ஞங்கள் கனமான கதைகளை நாடகமாக்கின. அன்றாடம் பேசும் மொழி வெறும் நகைச்கலை நாடகங்கட்குரியது என்ற நிலையினின்று படிப்படியாக உயர்ந்து ஆக்க இலக்கியத் திலும் நாடக மேடையிலும் பயன்படுத்த உகந்ததாயிற்று. ஆயினும் நவீன நாடகக் கலையின் அழகியல் அம்சங்

களை தமிழ்நாடகம் உள்வாங்கிக் கொள்வதிற் சிரமமிருந்தது. சினிமா விற் போன்று பிரம்மாண்டமான காட்சி ஜோடனைகளையும் தொழிலுடைப் பசுதிகளையுடைய மேடை அமைப்பையும் நவீனத்துவமாகக் கருதினோருக்கு மனோகர் போன்ற தென்னக நாடகத் தயாரிப்பாளர்கள் சாதனையாளர்களாகத் தோன்றினர். ஆயினும் நவீனத்துவமென்பதன் சாரம் அதுவல்ல எனபதைத் தமிழ் மக்களுக்கு உணர்த்துவதற்கும் சிற்றனயில் நவீனத்துவதற்குடன் அவர்களைப் பரிச்சயப்படுத்துவதற்கும் கடுமையான உழைப்பு அவசியமாயிற்று. வியாபார ரீதியான சஞ்சிகைகளுடன் போட்டியிடுவது, இலக்கிய சஞ்சிகைகட்டு எவ்வாறு கடினமாக இருந்ததோ அதே போன்று ஜனரஞ்சகம் என்ற பேரில் வரும் சினிமா, நாடகக் குப்பைகட்டு எதிராகப் போட்டியிடுவது தரமான நாடகங்கட்டும் கடினமாக இருந்தது. எனவே ஒரு தரமான வாசகர் வட்டத்தைக்கட்டியேழுப்பல் இலக்கியச் சஞ்சிகைகட்டும் ஒரு ரசிகர் வட்டத்தை உருவாக்குவது நாடகத் தயாரிப்பாளர்கட்டும் அவசியமாயிற்று. சமுதாயத்தின் பிரச்சினைகளைத் தொடுகின்ற கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் மக்களைச் சென்றடையும் வகையில் அமைவதன் மூலம் பலவிஷயங்களைச் சாதிக்கின்றன. அவை மக்களினையே விழிப்பை ஏற்படுத்தி அரசியலிற் பங்குபற்றுமாறு உந்துகின்றன. கலை இலக்கியப் படைப்புக்களில் சமுதாயத் தன்மையையும் தரத்தையும் பேணுகின்றன; மக்களது கலையுணர்வையும் சமுதாய விழுமியங்களையும் கலாச்சாரத்தின் தரத்தையும் மேம்படுத்துகின்றன. பொதுவில் எந்த ஒரு நற்பணியும் தொடக்கிவைக்கக் கடினமானது, மக்கள் அதன் மேன்மையையும் பயனையும் உணர்ந்த பின்னர், அது மேலும் பயனுள்ள காரியங்களை "இலக்குவாக்குகிறது இவ்வாறே இலங்கையின் தரமான தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள் எழுந்து நிலைபெற்றன. இவற்றினும் கடினமான

முயற்சியின் விளைவாக இலங்கையிற் தரமான தமிழ் நாடகங்கள் தம்மை நிலைநாட்டின.

தரமான தமிழ் நாடகங்கட்டு பொது மக்கள் மத்தியில் வரவேற்றபை ஏற்படுத்த தொடக்கத்திற் பல தடைகள் இருந்தன. தென்னிந்திய சினிமாவின் பாணியில் கதையமைப்பும் நடிப்பும் கொண்ட நாடகங்கள் ஒரு புறமிருக்க அபத்தமான நடக்கச்சவையும் ஆபாசமான சொற் சிலேடைகளையும் எல்லாம் பகிடி என்று கருதுவிற் மனோ பாவமும் கலை வியாபாரிகளால் ஊக்குவிக்கப்பட்டது. இவ்வகையான தன்மை கொழும்பில் மேடையேறிய நாடகங்களில் இருந்தது. இலங்கை வாணொலியிலும் பின்னர் தொலைக்காட்சியிலும்கூடப் பாரதத்தன்மை நாடகங்களே ஆதிகம் செலுத்தியமை எவ்வளவு தூரத்துக்கு நமது ரசனை இன்னும் வளரவேண்டி இருந்தது என்றே காட்டியது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகுத்திற் கூட நல்ல நாடகங்களைக் குழப்பும் முயற்சிகளில் மிலேசு சத்தனமை சிலர் இறங்கினர். அதை விட தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட நல்ல அயல் மொழி நாடகங்கள் எல்லாம் 'தழுவல்' தான் என்று சிலேடையாகப் பேசிய சில விரிவுரையாளர்களும் இவ்வாறான காடைத்தனத்திற்குப் பொறுப்பானவர்களே. 1970களின் முற்பகுதி யில் பேராதனை நாடகவிழாக்களில் கணிசமான அளவிற்கு ஆபாசமான சிலேடைகளை மேடையிற் கேட்கமுடிந்தது. இப்போக்கு சிறிது காலத்தில் முறியடிக்கப்பட்டது. இதற்குச் சிங்கள நாடக முயற்சிகளை அறிந்த தமிழ் மாணவர்களது ஊக்கமும் தமிழில் நல்ல நாடகங்கள் மெல்ல மெல்ல வளர்ந்தமையும்முக்கிய காரணங்கள் எனலாம்.

1960 களின் பிற்பகுதியில் அரசியல் உணர்வு மிக்க நாடகங்கள் தமிழில் மேடையேறின. மகாகவியினதும் முருகையனதும் பா நாடகங்கள் மற்றும் அம்பலத்தாடிகளின் கந்தன்

கருணை போன்ற இசைநாடகங்கள் எல்லாமே மக்களாற் கணமான விஷயங்களையும் ரசிக்க முடியும் என்று காட்டின. எவ்வாறாயினும் தமிழ் மேடையின் விருத்தி சிங்கள மேடையினத்தினும் பின்தங்கியதாகவே இருந்து வந்தது. இதற்குத் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலிருந்த சமுதாய அரசியற் பிரச்சினைகளின் தேக்கம் எவ்வளவு காரணமென்று தெரியவில்லை. தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதி மீதான கட்டுப்பாடு சமூதமிழ் இலக்கிய விருத்திக்கு உதவியது போன்று தென்னகத் தமிழ் திரைப்படங்கள் மீதான தடை இலங்கையில் தமிழ்ச்சி னிமாவின் உயர்வுக்கு வழிகாட்ட தவறிய போதும் தரமான நாடகங்களது எழுச்சிக்கு உதவியதோ என்றும் நிச்சயமாக என்னாற் கூறமுடியவில்லை.

எவ்வாறாயினும், தரமான தமிழ் நாடகத் தயாரிப்பாளர்களது முயற்சிகள் சிங்கள நாடகத் தயாரிப்பாளர்களினது போலன்றி ஒரு பெரிய எதிர்நீச்சலாகவே இருந்தது. 1956 க்குப் பின் சரத்தந்திரரது பாதிப்பு சிங்கள நாடகங்களின் தரத்திற்கு உயர்வு மட்டுமன்றி நல்ல நாடகம் பார்த்தது பற்றி ஒருவர் மகிழ்வும் பெருமைப்படவும் கூடிய ஒரு நிலைக்கு வழி காட்டியது. தமிழ் நாடகங்களில் 1960 களின் பிற்பகுதி யில் காணப்பட்ட உற்சாகம் அதே வேகத்திற் தொடரவில்லை. 1970 ஜூடுத்து ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள் தமிழ் இடுதுசாரிகளிடையே முன்னர் இருந்த உற்சாகத்தை வளர்க்க அதிகம் உதவவில்லை என்பது படிப்படியானசரிவிற்குக் காரணமாயிற்றோ தெரியவில்லை. இடையிடையே தெரியும் மின்னர் கீற்றுக்கள் போலவே தரமான சமூகத்தனமையடைய நாடக முயற்சிகள் வந்துபோயின. அவை ஒரு கலை இலக்கிய இயக்கத்திற்குரிய வளிய தன்மையைக் காட்டவில்லை. இதற்கான சமுதாய அரசியல் விளக்கத்திற்கான இடம் இது வல்லவெளினும், சமுதாய உணர்வும் முற்போக்குச் சிற்றனையும் உள்ள

தரமான நாடகங்கட்டு உருவாகி வளர்ந்த ரசிகர் வட்டம் மிகுந்த விடாயுடனேயே இருந்தது. தாசீலிய ஸின் பொறுத்தது போதும் போன்ற நாடகங்கள் பெற்ற வரவேற்பு இதற்குச் சான்று. தியேற்றர் எனப்படும் நாடக அம்சத்தில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்ற இயக்குனரான தாசீலியஸ் இலங்கையிலிருந்து வெளியேறியமை இலங்கைத் தமிழ் நாடகத்துறையின் ஒரு பாரிய இழப்பு எனலாம்.

பாலேந்திராவின் தலைமையின் கீழ் மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகத்தில் 1970 களின் நடுப்பகுதியில் ஆரம்ப மான முயற்சிகள் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தினாடு தொடர்ந்தன. தரமான நாடகங்களைத் தொடர்ச்சி யாகத் தரும் ஒரு கலை நிறுவனம் என்ற வகையில் அவர்களது பங்க ஸிப்பு முக்கியமானது. அவர்களது தயாரிப்புக்கள் பெரும்பாலும் அயல் மொழி நாடகங்களின் தமிழாக்கங்களாகவோ அல்லது இந்தியாவின் தரமான தமிழ் எழுத்தாளரது ஆக்கங்களாகவோ இருந்தமை ஒரு குற்றமாகவே சிலராற் கூறப்பட்டது. இதற்கான காரணம் தரமான புதிய தமிழ் நாடகச் சகவடிகள் இலங்கையில் எழுதப்படாமையே என்பது வருந்தத்தக்க ஒரு உண்மை. எனினும் ஆதிரிக்கவேண்டியவர்களிடமிருந்து ஏனள்ளோ எதிர்ப்போ அவர்களது முயற்சியை மறிக்கமுடியவில்லை. அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் நாடகத் தெரிவுகள் காலப்போக்கில் கூடிய சமூகப்பிரக்ஞையையும் நமது சமுதாயத்துக்குப் பொருந்தக்கூடிய தன்மையுமடைய எவாக அமைந்தன. இதனாலும் கட்டுப்பாடான தளராத முயற்சியாலும் ஜனரஞ்சகம் என்ற பேரில் தரத்தைத் தாழ்த்த மறுத்தாலும் தங்களுக்கு மட்டுமல்லத் தரமான நாடகங்களுக்கு இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஒரு நிலையான ரசிகர் வட்டத்தை அவர்களால் உருவாக்க முடிந்தது. அவர்களது நாடகங்களின் வெற்றி பல்கலைக்கழக மாணவர்களது தமிழ்

நாடகமுயற்சிகளிலும் பிரதிபலித்தது. 1983இன் இனவெறி வன்முறை இந்த ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்குத் தடைவிதித்தது. இன்று வண்டனில் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் படிப்படியகத் தன் முயற்சிகளை விரிவெடுத்துகிறது. இலங்கையில் மேடையேற்றிய நாடகங்களிற் சிலவும் புதிய முயற்சிகள் சிலவும் பன்முறை மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன. திரு தாசீலியஸாம் வண்டனில் அரசியற் பாங்கான சில நாடகங்களைக் களாரி எனும் அமைப்பினாடு தயாரித்து அளித்துள்ளார். அவைக்காற்றுக் கழகத்தின் முயற்சியினால் நடைபெற்ற தமிழ் நாடக விழா இவ்வருட நடுப்பகுதியில் வண்டனில் நடந்தது. அதில் ஐந்து நாடகங்கள் மேடையேறின. களரியும் அதிற் பங்குபற்றியது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்.

1985க்குப் பின்னான இலங்கையின் போராட்டச் சூழலின் முற்பகுதியில் மண்சுமந்த மேனியார் போன்ற தரமான நாடக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சமிபகாலமாக ஏற்பட்டுள்ள விபாதமான திருப்பங்களின் மத்தியில் இவ்வாறான கலை முயற்சிகள் ஒரு நல்ல நல்லை நாடக இயக்கமாக விருத்தி அடைய இயலாமை எதிர்பார்க்கக் கூடிய ஒன்றே சுதந்திரமான கருத்து வெளிப்பாடு, மாற்றுக்கருத்துக்கட்டு மதிப்பு, ஆரோக்கியமான விவாதம், மனிதாபிமானம், ஜனநாயகம், மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையும் என்பன இல்லாத ஒரு சூழல் இலங்கை பரவலும் உள்ளது. எனவேதான் இலங்கையிற் செய்யமுடியாதனவற்றைப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் செய்ய முனைகளின்றனர். பத்திரிகைத் துறையில் அவர்கள் எடுக்கும் முயற்சிகள் நாடகத்துறைக்கும் பிற கலை முயற்சிகளுக்கும் நீடிக்கப்படவேண்டும் அதை மறந்து கலையும் இலக்கியமும் வெறும் பொழுது போக்கு என்று கருதுவோமாயின் தமிழ் நாடகங்கள் எல்லாம் எப்போதோ பார்த்து மறந்து போன ஒரு கலாச்சார வழமையின்

மட்டரகமான மறுபிரதிகளாகவே இருக்கும். இங்கு ஜோப்பாவில் நாம் சந்திக்கும் பிற கலாச்சாரங்களின் பெருமையாற் தமிழ்க்கலை இலக்கியங்களுக்கு நாம் ஊட்டமளிக்க முடியும். தமிழ் நாடகத்துறையும் அதைச் செய்யுமென எதிர்பார்க்கிறேன்.

தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யர்

இலங்கையின் தொழிற்சங்க வரலாற்றில் குறிப்பாக மலையக மக்களின் வாழ்வில் மறக்கமுடியாத மனிதர்.

மலையகத்தொழிலாளரை ஒன்றிணைக்கும் வகையில், முதன்முதலில் தொழிற்சங்கத்தைத் தொடக்கிவைத்தவர்.

டொனமூர் அரசியற் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படையில், ஆசியாவிலேயே முதன் முதலில் வாக்குரிமை பெற்ற இலங்கையின் முதற்சட்டசபைத் தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களிலும் ஒருவர்.

இலங்கைத் தமிழர்களின் தேசிய உணர்வைத்தட்டி எழுப்பியதாகக் கருதப்படும் 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையின் முதல் ஆசிரியராவார்.

இன்றைய தலைமுறையினருக்கு வெளியரங்கமாகாமல் இருக்கும் இவரை, மலையக முன்னணி எழுத்தாளர் சாரல் நாடன் அவர்கள் தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யர் எனும் ஆய்வுநால் மூலம் வெளிப்படுத்தி யுள்ளார். 1989 ல் இந்நால் வெளிவந்தது.

'தேசபக்தன்' நடேசய்யர் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட பத்திரிகையின் பெயராகும்.

இத்தியாகச் செம்மலின் பணிகளையும் கிறப்புக்களையும் நினைவுறுத்தும் வகையில். அவரது நாற்றாண்டு நிறைவினைக் கொண்டாடும் பெர்லின் நன்பர்களின் முயற்சிக்கு 'ஓசை' தன் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

ஜேர்மனியிலிருந்து.....

இந்த இரண்டு கிழமை வீவுகூட, வீட்டில் அதுவரை கவனிக்காது விட்டு வைத்திருந்த வேலைகளுடன் எப்படிப் போயிற்று என்றே தெரிய வில்லை. வேலைக்குப் போனால் ஏன் போனோம் என்றாயிற்று. சென்ற வியாழக்கிழமை இங்கு பொதுவிடுமுறை (இரு ஜெர்மன் இணைப்பு நாள்) சென்ற கிழமை வேலையில் கொஞ்சத்தை முதல்கி ழமை போட்டு அந்தச்சனியும் வேலை. எல்லாம் இரவு வேலை, ஓய்வு கிடையாது. போனது முதல் 12 மணித்தியாலம் வரை நின்றபடி சாப் பாடு தண்ணி(ஒண்டுக்குப் போனால் சீ அதுவும் நின்றபடி தானே) பத்தாத்திற்கு நமக்கென்று ஒரு வேலை நேரம். செவ்வாய் இரவு (சாமம்) 12 முதல் புதன்காலை 11 வரை. திரும்ப புதன் இரவு 7மணிமுதல் வியாழன் விடிய 6 மணிவரை. திரும்ப வெள்ளி மதியம் 2 முதல் இரவு 10 வரை. வெள்ளி வேலை முடிந்து வந்து அப்பாடா எனச்சாப்பிட்டுப் படுக்க 1 மணி. சனி 11 மணிக்கு எழுந்து கடைகண்ணி சாமான் வாங்கி வந்து மதியங்கை முடித்து மாலை மணிக்கு படுத்தவன் ஞாயிறு காலை 10 மணிக்கு எழும்பினேன்.

உடல் அக்குவிட்டுப் போயிற்று. ஒவ்வொரு பாகமும் தனித்தனியே இயங்குவது போல் முதுகின் குறுக்காக மூன்றுபேர் மிதிப்பது போல், நாரியைப் பலநாள் காணாததுபோல் தோள்மூட்டு கால் மூட்டில் துளை எடுப்பது போல்.. இன்று ஞாயிறு இதை எழுதும் இந்த நிமிடம் வரை இவ்வபுரைதைகள் தொடர்கின்றன. மெடிக்கலில்னின்றபோது டாக்டர் தந்த சிறுவில்லைகள் என்னை இன்னாமும் இயக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

.....வங்கிக்குப் போகமுடியாமல் , செலவுக்கு 'ஆட்டோ மெடிக் மெசி னில்' காட் போட்டுக் காச எடுத்துக்கொள்வேன். நான் நினைத்தேன் ஆகா வங்கியாளனை ஏமாற்றிவிடேனென. போனகிழமைதான் அறிந்தேன் வங்கி வட்டி வீதம் 13.75 என்றால் அளவு கடந்து மெசினில் காச எடுப்பதற்கு வட்டி வீதம் 20 ஆம். இப்படி முறிந்து இவ்வளவு உழைத்தும் இன்னும் கடனாளியாக அநியாய வட்டி செலுத்தி... நினைக்க மனம் முறிந்து போகிறது.....

பிரான்ஸிலிருக்கும் நண்பனுக்கு
வந்த கடிதத்திலிருந்து....

குருவி குருவி... குருவிக் குருவி

அவன் கேக்கேக்க குடுத்திருக்கலாம் ! ஒரு வேளை முறைச்சும் இருப்பனோ ? இருக்கும் இருக்கும். இல்லாட்டி அவன் கலைச்சுக் கொண்டு வந்திருக்கமாட்டான். ஏவாத காலோட ரெண்டு தடியையும் தூக்கிக்கொண்டு வந்தவன், கால் மட்டும் ஏலுமாயிறுந்தால் துலைஞ்சிருப்பன். இல்லாட்டி வழமையா நிக்றது மாரி அவங்கள் நாலைஞ்சுபேர் நின்டிருந்தாலும்சுரி. குருவித்தலையங்களைப் பற்றிக் கனக்ககனக்க கேள்விப்பட்டிருக்கிறன். எண்டாலும் அவங்களை எனக்கு அவ்வளவாய் பயம் வரேல்ல- கறுவல்களுக்கு பயப்படுற மாரி. அவங்கடகோணங்கித்தலைவெட்டும் சிவப்புப்பச்சைப் பூசுக்கலாம். எனக்குச் சில வேளையகவில் வேடிக்கையாயும் இருக்கிறது. கனநேரமா நின்டு பாத்துக்கொண்டும் நின்டிருக்கிறன். ஜத்தை டெணிமும் அதையும் கிழிச்சுக் கிழிச்சுவிட்டுப்போட்டு, வெவிற்றுகள் அதையுஞ்சுத்திக்கத்தி சுத்தி வெள்ளிச்சங்கிலியள்...சங்கையாத்தான் இருக்கும். குருவித்தலைச்சியஞ்சும் இருக்கிறாளவை. அவளவையும் இப்பிடித்தான்.

ஒரு நாள் என்ற வ்வெண்டோட கதைச்சுக்கொண்டிருக்கேக்க அவன் சொன்னவன், இவங்கள் குருவித்தலையன்கள். நாங்கள் நினைக்கிறமாரிக்கள்ளங்களாமில்ல, கோமாளியஞ்சுமில்லையென்டு. அவங்கள் இந்தச் சமூக அமைப்பையே எதிர்க்கிறவங்களாம். அதாலதான் எல்லாரும் ஒழுங்கா

இருக்க அல்லாட்டி முயற்சிக்க தாங்கள் இதை எதிர்க்கிறம் என்டு காட்டத்தான் இப்பிடிக் குறுக்கையும் மறுக்கையும் தலையளையும் வெட்டிப்போட்டு, ஜத்தை உடுப்புகளோட விடுவாசல்களுமில்லாமல் நாடோடியள் மாரித் திரியிறவங்களெண்டு எனக்கும் கிட்டத்தட்ட உண்மையாததான் பட்டிச்சுது. அதுக்குப் பிறகு அவங்களில் என்னன்டோ தெரியல்ல கொஞ்சம் மதிப்பு.

கிட்டத்தையும் ஒருக்கா நான் 'றொக்' மியூசிக் பாக்கவெண்டு பக்கத்துப் பிளேக்கிறவனெடுக்குப் போனானான். முந்தி, எனக்கு 'றொக்'மியூஸிக் எண்டா என்னெண்டுந் தெரியா. அதுகும் என்ற வ்வெண்டதான் நல்ல படம் ஒண்டு - தியேட்டரில் ஓடுது போய்ப்பார் எண்டான். நாப்பத்திநாலு பிராங்குடுத்துப் படம்பாக்கவும் மனமில்லை. எண்டாலும் நல்ல படம் எண்டு சொல்லுறான் எண்டு போட்டுப் போய்ப் பாத்தனான். எனக்கு நல்லாப் பிடிச்சுப் போச்சு. ஒரு பாட்டுக்காரன்ற படம். படம் முழுக்க ஒரே பாடுத்தான். அவங்கள் போட்டு உடம்பை வளைக்கிறதும் முறிக்கிறதும், நல்ல லோக்கா இருந்திச்சு. பிறகு இந்த மியூசிக்தான் 'றொக்' எண்டு அறிஞ்சன். அதுக்குப் பிறகு 'றொக்' எண்டா எனக்கு நல்லாப் பிடிச்சுக் கொண்டுது.

பிரான்ஸில் நடந்த மியூஸிக் பெத்ல எந்த இடத்தில் றொக் நடக்குமெண்டு அல்லாக திரிஞ்சனான். கடைசில

பர்த்தா பக்கத்து பிளேகிறவுண்டில
எண்டோண வலு புழுகம். விடியப்ப
றம் ரெண்டு மணிக்குப் புறோக்கிறாம்.
ஒண்டரை மணிக்கே போட்டன். அங்
கபாத்தா ஓரே குருவித்தலையன்களும்
தலைச்சியருந்தான். பாட்டுத்தொ
நங்க எல்லாம் ஆடத்தொடக்கிவிட்
டுதுகல். எனக்கும் ஆடோணும் போல
கிடந்தது. கைகால் நல்லா முறுகினது.
எண்டாலும் வெக்கமாக் கிடந்திச்சுது.
பேசாமல் நின்றிட்டன்.

நோக் மியூலிக் ஸொவ்றா இல்லைத்
தான். கொஞ்சம் கோரமான மியூலிக்
மாரியும். எண்டாலும் அதிலயும் நல்லா
ரசிக்கேலும். எங்களை மறக்கலாம்.

அந்த இடத்திலயும் குருவித்தலையங்
களை வடிவா நோட்டம் விட்டனான்.
அப்பவும் அவங்கள் கொஞ்சம் வித்தி
யாசமானவங்கள் மாரித்தான் எனக்
குப் பட்டிச்சுது. இல்லாட்டி ஒரு
கலையோட இவ்வளவுக்கு ஊறி இருக்
கமாட்டாங்கள். நல்ல ரசிக்சானுகள்.
நல்லா என்ஜோய் பண்ணிறானுகள்.
எனக்கும் நல்ல புழுகமா இருந்திச்சு
விடியவிடியப் பாத்தனான்.

இப்பிடிக் குருவித்தலையங்களோட
என்னை அறியாமல் ஒரு ஊடல்.
இவங்கள் காக கேக்கேக்க சிலநேரங்
களில் குடுத்திருக்கிறன். ஒவ்வரு
பிராங்கள்தான். சிலவேளையளில்
பேர்ஸ் எடுக்கிற பஞ்சில பாசை விளங்
காத மாரியும் போயிருக்கிறன். அவங்
களும் வலு அந்நியோன்யமாய் 'ந் ஒரு
பிராங் வைச்சிருக்கிறியா' அப்பிடித்
தான் கேப்பான்கள். நோட் பண்ணிப்
பாத்திருக்கிறன் - என்னட்டமட்டுமே
ண்டில்ல எல்லாரிட்டயும் இப்பிடித்
தான்.

இன்டைக்கு என்றாலம். அவன்
தனிய நின்டவன் கேக்கேக்க கவனிக்
காதமாரி வந்தன். பிறகால அவன்

என்னவோவெல்லாம் பேசினான்.
"இது என்ற நாடு. நீ இஞ்ச இருந்துகொ
ண்டு." பல்லை நெருடிக்கொண்டு
இப்பிடிக் களக்கக்களக்கக் கத்தின
வன். அப்பதான் திரும்பிப் பாத்திருக்
கிறன்.

எனக்குச் சரியான மனமுடைஞ்சு
போச்சு. இன்டைக்கு நின்டவன் ஒரு
அரைக்குருவித்தலையன்தான். எண்டாலும்... குருவித்தலையன்களைப்பற்
நின என்ற கணிப்புத்தான் பிழையோ !
நல்லா குழம்பிப்போனன். இவங்களிட்
டையும் இப்பிடி ஒரு உணர்வு இருக்
கெண்டா ஆபத்துத்தான்.

யேமனில், கிட்லரினர் நாசிப்பறம்ப
ரையள். 'யேமனி யேமனியருக்குத்
தான்' எண்டு வெளிநாட்டுக்காரரை
எல்லாம் அடிச்சுக்கலைக்கிறாங்க
ளாம். கிட்டடில் எங்கதைமிழப்
பொடியன் ஒண்டையும் அடிச்சுப்
போட்டு ரயில் தண்டவாளத்தில
போட்டவங்களெண்டு பேப்பரில
படிச்சனான். கவிலிலயும் இந்த மாரிக்
கனக்க நடந்திருக்கு. அங்குயம் எங்கட
பொடியன் ஒண்டை அடிச்சுக்கொண்ட
வங்கள். பிரான்ஸிலதான் இல்லை
யெண்டு பாத்தா இஞ்சயும் தொடங்
கீட்டுது போல. இனி எங்க ஒடப்போ
றம் ? ஒரு பக்கத்தில் பாத்தா எங்களுக்
கும் தேவை போலான் கிடக்கு.

..ம்.. இன்டைக்குக் கலைச்சவன்.
நாளைக்கு நாலஞ்சு பேரோட நிக்
கேக்க கட்டாயம் அடிக்கப் போறான்.
நாளைக்கும் வேலைமுடிஞ்சு வரேக்க
இந்தப் பாதையாலான் வாறுதோ ?...
அல்லாட்டி வேற பாதை மார்ந்தோ..
எங்கெண்டால் ஒண்டுமா விளங்
கேல்ல.

-அஜித்குமார்-

ஒரு விவாதத்தை நோக்கி...

மாறுபட்ட தழவில் எமது சமூகம் பலவிதமான நெருக்கடிகளைச் சந்தித்துக்கொள்கிறது. மேலெத்தேய கலாச்சாரங்களிலிருந்து நல்லன கெட்டனவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முழுமையான பக்குவநிலையும் எம்மிடம் இல்லை. பல விடயங்களில் 'பன்னாடை' போலவே செயற் பட்டுக் கொள்கிறோம். ஆரோக்கியமான விவாதங்களினுடை நல்ல பல விடயங்களைக் கற்றுக்கொள்வதோடு, தெளிவுக்கும் வரமுடியும் என நம்புகின்றோம்.

எமது சமூகத்தில் பெண்களின் பிரச்சினையானது வெறுமனேபெண் விடுதலைக் கோவிழகளோடு பெருமளவில் நின்றுபோய் விடுகின்றது. ஒரு சில ஆரோக்கியமான முன்னெடுப்புக்கள் ஆங்காங்கே தெறித்தாலும் போதுமானவையாக இல்லை. எமது சமூகத்தில் பெண்களின் பிரச்சினையானது வெறுமனேபெண் விடுதலைக் கட்டற்ற வாழ்வு போன்ற பல விடயங்களில் முற்போக்கான புத்திஜ்விகள் மட்டத்திலும் மாறுபட்ட கருத்துக்களையே காணமுடிகின்றது.

இந்திலையில் சென்ற இதழில் (ஓசை, இதழ்.7) பிரபாம ளன் எழுதிய "ஆடைகள் வாங்குவதற்காக" சிறுக்கை பற்றி, புலோலியிலிருந்து நண்பர். து. குலசிங்கம் ஓசைக்கு எழுதிய விமர்சனத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை விவாதத்தை நோக்கிப் பிரசுரிக்கிறோம்.

இக்கருத்துத் தொடர்பாக உங்கள் கருத்துக்களை எதிர்பார்ப்பதோடு ஆரோக்கியமான விவாதத்திற்கு இட்டுச்செல்லுமாறு கேட்டுக் கொள் கிறோம்.

ஆ.ர்.குழு.

"ஆடைகள் வாங்குவதற்காக" சிறுக்கை தத்துவங்களைத் தப்பாகப் புரிந்து கொள்வதனால் எழும் படைப்பாக உள்ளது. பெண்விடுதலை என்பது என்ன? கட்டற்ற பால் வாழ்க்கை; வழுமையை உடைப்பது இவையா? ஒழுக்கம் யார் யாரோ மீதோ ஏற்றிய சுமையல்ல. மதம்; சமூகநீதி மாத்திரமல்ல, ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கூறுவது விஞ்ஞானம் கூடத்தான். கட்டற்ற வாழ்வின் பலன் எயிட்ஸ் என்பதை இன்று விஞ்ஞானம் கண்டுள்ளது. குடும்பம் ஆண், பெண் இருவரும் புரிதலுடன் இணைந்து வாழ்வதுதானே ஒழிய அடிமை வியாபாரம் இல்லை. இணைந்து வாழ்வதை அடிமைத்தனம் என்றால் அதற்கு அகராதியிலும் அர்த்தம் தேடமுடியாது. பாரதப் பெண்கள் எல்லோருமே ஆடைகள் வாங்க இந்தவழியைக்கையாண்டால் எந்தக்கடையிலும் ஆடைகள் வாங்கமுடியாது. ஒருவேளை சோற்றுக்காக, நாள்பூரா உழைக்கும் அந்த சித்தாள் பெண்ணிடம் சென்று கேட்டால் அந்த கவிஞர் முகத்தில் காறித் துப்புவாள். ஒருவேளை இவர் படம் பார்ப்பதற்காகவும் சொகுசாய் வாழ்வதற்கும் ஆசைப்படலாம். "ஆடைகள் வாங்குவதற்காகவல்ல"

து.குலசிங்கம்.

அயல்

அயல்

அயல்

அயல்

சிறுவர்கள் விளையாடி கொண்டிருந்தார்கள்
மரண பயமின்றி
கூளக்கள் தனியாக ஒதுங்கி
ரகசியம் கடைத்தார்கள்
30 காசுகளை மடியில் வைத்துக்கொண்டு
தாயம் ஆடிக்கொண்டிருந்த ஆண்கள்
ஆடிக்கடி வானம் பார்த்தார்கள்
விணமின் எழுமா என்றபடி
மலிவுப் புடவைகளை
மேக்சியாகத் தைப்பது எப்படி
என்ற ஆலோசனையில் பெண்கள்
அடுத்த வேளை விறகை
எந்த மரத்தில் வெட்டலாம்
கவலையில் தாசில்தார் .
சற்றுத் தொலைவில்
பெரிய அடுப்பு எரிந்தது புகைந்து.
வாத்துகளை அடைத்து வந்தது போல
அவர்களை லாரியில் ஏற்றி வந்த போது
வேடிக்கை பார்க்க வந்த கூட்டம்
பின்னர் வரவே இல்லை.
'என்ன பாளை பேசுதுங்க
மலயாளம் மாதிரி'
பெண்கள் தண்ணீர் துறையில் பேச
'குட்டிங்க வேழாக்கா இருக்கானுங்க
மார்பெல்லாம் தெரிய'
ஆண்கள் தேநீர் கடையில்
ஆண்தப் பட்டார்கள்.
தாய் மண்ணில் அந்நியப்பட்ட
அப்பாவி மக்கள்
அடைந்து கிடந்தார்கள்
ஊருக்கு வெளியே
ஒதுக்குப் புறத்தில்.

அயல்

தமிழ்நாட்டு விருந்து...
களிவண்ணன்

கண்களில்
வேட்டைப் பற்கள்.
காயத்தை
தீன்னும் ஈக்கள்.
காலகளிடை
தொங்கும் நிமிராவால்.
காலடியை
முகரும் என்நாய்.
தாண்டிச் சென்றால்
குதறிடுமோ?...
என்னில்
பசியாறிடுமோ?...
நன்றி கெட்டது
நாயா...நானா..?

அல்சேஷன், பார்மேனியன்
மேல் சாதியானால்
மடியில் தோளில்
ஏன்
சைக்கிளிலும் பெட்டிகட்டிக்
காவிச் சென்றிருக்கலாம்,
பதுங்கு குழியின்றும்
இடம் ஒதுக்கியிருக்கலாம்.
ஆனால் நீ!
ஊர் நாய்,
தெரு நாய்,
பற நாய்...

ஜம்புலனும் ஒடுங்க
அந்தகாரம் தூழும்.
வேட்டைகள் தொடங்கும்
எம்விழியாய், செவியாய்
உணர்ந்றம்பாய்
நீ இருந்தாய்.
அந்திய வாடை சுமந்த
காற்றையும் எதிர்த்தாய்.
இந்திய ஜெனரல்க்களின்
சீம்ம் சொப்பனமானாய்.
இசையின் சுருதியென
குலைப்பினில் உரைத்தாய்.
உயர் சாதி நாயெல்லாம்
சோபாவில் குழுவில்
ஓய்யாரமாய் ஓய்வெடுக்க
மண்விறாண்டி கிடங்கெடுத்து
ஶார்முனையில் காவல் இருந்தாய்.

இருந்தும் தான் என்ன...?
கைவிடப்பட்டாய்.

எ அப்படிப் பார்க்காதே.
ன் கம்பியால் இழைத்த
கருக்குத் தடத்தினுள்
உன முதாதையரின்
உயிரின் யாசிப்பு.
றை நாய்களின் தொல்லையென
முன்னம் ஒரு நாளில்
காட்டிக் கொடுத்தது.
ன் உனக்கு
நினைவுத் தொடர் உண்டா..?
று ஜந்தறிவு ஜீவன்
வாஞ்சையுடன் தாவுகின்றது.
பரிதவிப்பின் முனங்கல்.
ம் புண்களின் வீச்சம்.
ந கண்கள் சுடரிட
செவிமடல் துடிக்கின்றது.
ன் அன்ன தண்ணிஇல்லாமல்
எப்படி நீ..?
றி சோற்றுப் பருக்கையுமின்றி
விடுப்பல்லவா
பு பார்க்க வந்தேன்.
சனப்பிறவியடா நான்.
டு இந்த எஜமானுக்காகவா
நீ இன்னமும்....
ன் முசி..முசி
முச்சிரைத்து, சினுங்கி
பிறாண்டி, கவ்விப்
பிடித்திமுத்து,
வாணை மோப்பமிட
தெற்கிருந்து வரும்
சாவின் இரைச்சல்.
நிலத்தில் முகம் கவிழி
நான்.
முச்சிமுந்திருந்தது
நாய்.
கண்களில்
வேட்டைப் பற்கள்.

கி.பி.அரவிந்தன்.
ஆகஸ்ட் 1990 யாழ்ப்பாணம்.

வெளியீடு:
கலை இலக்கியவாசகர் வட்டம்
பரிஸ்.